

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT
LIÊN GIÁO PHẬN**

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

03/2025

**Linh hồn nào càng khốn nạn, càng có quyền lớn hơn trên
Lòng Thương Xót của Ta, vì Ta muốn cứu tất cả (NK 1182).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯỚNG THÁNG 03/2025

LM. Ernest Nguyễn Văn Hường

Ngày 5/3 chúng ta cùng với Giáo hội cử hành lễ Tro, chúng ta cùng với Giáo hội chính thức bắt đầu Mùa Chay để chuẩn bị mừng lễ Phục sinh. Sứ điệp Mùa Chay cũng khá rõ ràng “Ta là thân cát bụi sẽ trở về cát bụi”. Đời sống vật chất của chúng ta rồi sẽ trở nên cát bụi. Chúng ta từ bụi đất và sẽ chắc chắn trở về bụi đất. Giáo hội nhắc đến chân lý này hằng năm và ước mong chúng ta không quên chân lý này. Cuộc sống hiện tại của chúng ta phải phấn đấu nhiều cho cơm áo gạo tiền nhưng chúng ta cũng đừng quên mục đích cuối cùng của mỗi chúng ta không chỉ có vậy, chúng ta còn có cuộc sống vĩnh cửu, cuộc sống đời đời. Chúng ta đi tìm hạnh phúc trần gian nhưng cũng nhớ đi tìm hạnh phúc đời đời. Vì thế Giáo hội mời gọi chúng ta “Hãy ăn năn sám hối và đón nhận tin mừng”. Sám hối là chủ đề quan trọng của Mùa Chay. Nhờ sám hối, nhờ mở lòng ra đón nhận Tin mừng mà chúng ta có Nước Trời làm gia nghiệp.

Sứ điệp sám hối cũng là sứ điệp quan trọng của năm thánh. Nhờ biết sám hối chúng ta chạy đến bí tích Hòa giải và ĐGH cho thấy: “Bí tích Hòa giải không chỉ là một ân huệ thiêng liêng tuyệt diệu mà còn là một bước quyết định, thiết yếu và không thể thiếu trên hành trình đức tin của mỗi người. Chính ở đó chúng ta để cho Chúa tiêu diệt tội lỗi của chúng ta, chữa lành tâm hồn chúng ta, nâng chúng ta lên và ôm lấy chúng ta, cho chúng ta biết được khuôn mặt dịu dàng và nhân ái của Người. Thật vậy, không có cách nào tốt hơn để biết Thiên Chúa hơn là để cho mình được Người hòa giải (x. 2 Cr 5, 20), hưởng ơn Người tha thứ. Do đó, chúng ta đừng từ khước đi xưng tội, nhưng hãy tái khám phá vẻ đẹp của bí tích chữa lành và niềm vui, vẻ đẹp của ơn tha thứ tội lỗi!” (*Spes non confundit số 23*). Hạnh phúc của người kitô hữu chúng ta là ở nơi thoát khỏi mọi ràng buộc của tội lỗi, tật xấu và gấn bó trợn vẹn với Chúa.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT VIII THƯỜNG NIÊN, NĂM C

Sửa mình trước khi sửa người

Chúa Giêsu chỉ rõ một thực tế rất thông thường: Thấy cái rác nhỏ xíu trong mắt người khác thì dễ hơn thấy cái xà to tướng nằm ngay trong mắt mình. Thấy khuyết điểm của người khác dễ hơn nhận ra khuyết điểm của mình.

Lý do là mình thường dễ dãi với bản thân và khắt khe với người khác. Đó là khuynh hướng tự nhiên. Nhưng đó là một căn bệnh: bệnh mù quáng, bệnh lệch lạc.

Ta có thể áp dụng giáo huấn của Chúa Giêsu vào hai trường hợp:

– Áp dụng cho chính bản thân: hãy cẩn thận đừng phê phán người khác, vì chưa chắc gì mình đã tốt hơn ai.

– Khi lãnh trách nhiệm lãnh đạo: vì trách nhiệm mà nhiều khi ta phải sửa lỗi người khác. Để cho lời nói của ta không là giả hình, để cho lời sửa dạy của ta có sức thuyết phục, ta hãy lo sửa đổi bản thân trước, nhờ đó ta trở thành một tấm gương, và tấm gương đó hỗ trợ khiến cho lời sửa đổi của ta đáng được người khác nghe theo.

Phải để ý đến lầm lỗi của chính mình

Một thầy dòng trẻ tuổi kia phạm một lỗi nặng. Lập tức các thầy dòng lớn tuổi họp lại để lên án anh ta. Tuy nhiên cần phải có mặt của Thầy Bề Trên thì phiên họp mới tiến hành được. Vì thế họ phái người đi mời Bề Trên: "Xin Bề trên đến mau, cộng đoàn đang chờ Thầy". Thầy Bề Trên đứng dậy, lấy một chiếc thúng có nhiều lỗ thủng. Thầy đổ đầy cát vào thúng, rồi mang nó sau lưng đi đến phòng họp. Dĩ nhiên cát rơi đầy dọc đường. Các Thầy già hỏi Bề Trên làm việc đó vì ý gì thế. Và Thầy Bề trên trả lời: "Tội lỗi tôi rơi đầy sau lưng tôi. Tôi đi đến đâu cũng để lại một dãy tội phía sau. Chỉ có điều là tôi không thấy chúng. Thế mà hôm nay anh em lại bảo tôi ngồi tòa kết tội một người anh em của tôi sao!". Nghe thế, các thầy già xấu hổ và bỏ ý định lên án ông thầy trẻ.

Ai trong chúng ta cũng có thể trở thành những chuyên gia tìm ra tội người khác và phê phán họ. Nhưng những kẻ phê phán không phải là những người cải tạo thế giới. Chúa Giêsu bảo chúng ta hãy lấy cái xà trong mắt mình ra trước, rồi mới tính đến chuyện lấy cái rác khỏi mắt anh em. Chúng ta phải lo dọn dẹp nhà mình cho ngăn nắp trước, rồi mới bảo người khác dọn dẹp nhà họ. Nếu không làm như thế thì chúng ta không phán đoán anh em vì quan tâm tới họ, mà chỉ vì thù ghét muốn làm hại họ. Ít có việc nào thoả mãn tính ích kỷ của mình cho bằng vạch tội người khác.

Một người dẫn đường chỉ có thể dẫn dắt người khác nếu bản thân người ấy thấy rõ con đường. Một người thầy dạy chỉ có thể chia sẻ cho người khác những kiến thức mà mình đã biết. Nếu không muốn làm một người hướng đạo mù, thì ta phải biết tự phê phán mình.

Chúng ta rất tích cực sửa lỗi người khác vì nghĩ rằng nếu mọi người khác trong cộng đoàn của mình mà biết được lỗi lầm và sửa chữa thì đời sống cộng đoàn sẽ tốt đẹp biết mấy. Nhưng ngược lại chúng ta rất khó chịu khi bị người khác vạch lỗi của chúng ta ra. Phải chăng đó là biểu hiện của tính ích kỷ?

Một người kia có thói quen hút thuốc và có nuôi một con vẹt. Một ngày kia anh thấy con vẹt cứ ho mãi, anh liền bỏ hút thuốc. Anh còn mời một bác sĩ thú y đến khám xem khói thuốc đã làm hại sức khoẻ con vẹt đến mức nào. Sau khi khám rất kỹ, bác sĩ cho biết con vẹt chẳng bị bệnh gì cả. Sở dĩ nó ho là vì nó bắt chước những cơn ho của chủ nó thôi. Khi đó, người ấy mới khám phá mình bị bệnh ho!

Người đạo đức giả – mà Chúa Giêsu gọi là giả hình – là người chỉ lo sửa lỗi kẻ khác. Người đạo đức thật là người biết tự sửa mình.

Chuyện minh họa

Một nhà đại thần bí Ấn độ nói về chính mình: “Tôi là một nhà cách mạng khi còn trẻ, và tất cả những gì tôi cầu nguyện với Chúa là: “Lạy Chúa, xin cho con quyền lực để cải tạo thế giới”.

Khi đến tuổi trung niên, tôi nhận ra rằng nửa cuộc đời qua đi mà không một tâm hồn nào được thay đổi. Tôi đổi lại lời cầu: “Lạy Chúa, xin cho con thiện chí để hoán cải tất cả những người tiếp xúc với con. Bây giờ tôi đã già và gần kết thúc cuộc đời. tôi cảm thấy mình ngu dại biết bao. Lời cầu nguyện của tôi bây giờ là: “Lạy Chúa, xin cho con thiện chí để hoán cải chính con”. Nếu tôi xin điều này ngay từ đầu, tôi đã không lãng phí cuộc đời”.

CHÚA NHẬT I MÙA CHAY, NĂM C

Định hướng Mùa Chay

Thời trước người ta sống Mùa Chay rất nghiêm ngặt: ăn chay kiêng thịt tất cả mọi ngày Thứ Sáu, hy sinh hãm mình rất nhiều trong suốt "mùa chay cả", từ bỏ tất cả mọi cuộc vui chơi v.v. Thời nay, hầu hết những điều trên đã được huỷ bỏ hoặc giảm nhẹ tới mức tối thiểu. Phải chăng Giáo Hội đang suy đồi?

Thực ra, căn bản vấn đề là ý thức. Nếu không ý thức ý nghĩa sâu xa thì cho dù tuân thủ rất nhiều hình thức nghiêm ngặt bên ngoài thì cũng vô ích. Các bài đọc hôm nay giúp chúng ta ý thức về ý nghĩa sâu sắc của cuộc sống người tín hữu:

– Ý thức rằng tất cả mọi sự chúng ta đang hưởng đều là do Chúa ban, như lời Môsê nói với dân Israel trong bài đọc I "Người đã đưa chúng tôi vào đây, ban cho chúng tôi đất này, đất tràn trề sữa và mật. Và giờ đây, Lạy Chúa, này con xin dâng sản phẩm đầu mùa của đất đai mà Ngài đã ban cho con".

– Ý thức về sự che chở hữu hiệu của Thiên Chúa đối với những ai biết tin tưởng nương tựa vào Ngài (Đáp ca: "Kẻ gấn bó cùng Ta sẽ được ơn giải thoát, người nhận biết danh Ta sẽ được phù trì").

– Ý thức rằng điều quan trọng nhất trong đời không phải là cơm bánh mà là Lời Chúa (Bài Tin Mừng)

Nếu chúng ta thực sự ý thức những điều trên thì chúng ta sẽ không ngại thực hiện những việc ăn chay, kiêng thịt, hy sinh hãm mình, cầu nguyện và chiến đấu với các cám dỗ.

Những cám dỗ trong đời

Chuyện dân Israel bị cám dỗ 40 năm và chuyện Chúa Giêsu chịu cám dỗ 40 ngày xem ra chỉ là chuyện đời xưa, chẳng liên can gì đến chúng ta ngày nay. Thực ra ngày nay chúng ta cũng gặp những cám dỗ ấy, nhưng dưới những hình thức khác thôi:

– Phải chăng chúng ta cũng bận tâm quá đáng đến việc ăn uống, sinh nhai?

– Phải chăng chúng ta rất ham vinh hoa địa vị ở đời?

– Phải chăng chúng ta không nỗ lực với hết khả năng mình mà cứ đòi Thiên Chúa làm phép lạ giúp mình?

Vào sa mạc

Vào sa mạc là việc cần thiết đầu tiên phải làm trong Mùa Chay. Bởi đó bài Tin Mừng Chúa Nhật I Mùa Chay năm nào cũng nói về việc Chúa Giêsu vào sa mạc (Năm A: Mc; B: Mt; C: Lc).

a/ Ý nghĩa của sa mạc

– Sa mạc là nơi a/ hoang vắng; b/ tĩnh lặng

– Hoang vắng và tĩnh lặng thì buồn và chán. Tuy nhiên hoang vắng và tĩnh lặng lại sinh ra nhiều hiệu quả tốt:

– Cảm nghiệm của những người đã từng ở sa mạc: thấy vũ trụ bao la và đẹp tuyệt vời (nhất là những lúc mặt trời mọc và lặn); thấy được quyền năng Thiên Chúa; thấy được con người thực của mình; cũng cảm được tình đồng loại tha thiết (rất hiếm khách khi thỉnh thoảng tình cờ gặp được một người giữa sa mạc).

– Bởi thế Thiên Chúa thích đưa người ta vào sa mạc: Bài đọc I: Thiên Chúa để cho dân Do thái ở sa mạc 40 năm để họ cảm nghiệm tình thương của Ngài, đồng thời để thử thách xem họ có trung thành với tình thương ấy hay không; Bài Tin Mừng: Chúa Giêsu vào sa mạc 40 ngày để cầu nguyện và cũng chịu thử thách.

b/ Trong Mùa Chay chúng ta cũng vào sa mạc. Nhưng vào sa mạc để làm gì?

– Mùa chay, một thời gian cầu nguyện: Theo bố cục của Tin Mừng Lc, trước khi đi rao giảng, Chúa Giêsu đã vào ở trong sa mạc và lưu lại đó 40 đêm ngày. Để làm chi? Không phải chỉ để ăn chay, mà còn làm một việc quan trọng hơn nhiều, đó là cầu nguyện xem Ngài sẽ thi hành sứ mạng Messia như thế nào.

Ngày nay chúng ta cũng có 40 ngày Mùa Chay, để noi gương Chúa Giêsu mà cầu nguyện. Thực ra chúng ta phải cầu nguyện luôn. Nhưng thỉnh thoảng cần có một thời gian để cầu nguyện chuyên cần và sốt sắng hơn. Đó chính là thời gian này.

– Mùa Chay, một thời gian chiến đấu: Chúa Giêsu sống trong sa mạc 40 ngày chiến đấu với những cơn cám dỗ của Satan.

Thực ra ma quỷ luôn cám dỗ chúng ta (1Pr 5, 8: “Ma quỷ, thù địch của anh em, như sư tử gầm thét, rảo quanh tìm mồi để cắn xé”). Bình thường chúng ta không để ý cho nên dễ bị sa cám dỗ. Trong Mùa Chay, chúng ta hãy noi gương Chúa Giêsu, tích cực chiến đấu với những khuynh hướng xấu, những thói quen tội lỗi và những cám dỗ.

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY, NĂM C

Ơn gọi và Biến hình

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY

Lc 9,28b-36

"Đây là Con Ta,
người đã được Ta tuyên chọn,
hãy vâng nghe lời Người!"
(Lc 9,35)

Năm C

Ơn gọi của Abraham là bỏ xứ Ur thuộc Mesopotamie tiến vào Canaan. Người không đức tin sẽ cho Abraham là kẻ lảm tham vọng và tin hão huyền: bỏ cái đang có, đi tìm cái viễn vông. Abraham bỏ ruộng vườn, nhà cửa theo ơn gọi, tìm sự vất vả, sống thiếu thốn và khó khăn. Ông lừa đàn vật và dẫn gia nhân vào chốn vô định. Trước mặt ông là giải sa mạc mênh mông, nắng cháy da diết, cỏ cây úa vàng, giọt nước quý hơn kim cương. Vì tin trung với ơn gọi, Abraham đã thành công, trở thành anh hùng lập quốc, được chúc phúc và biến hình.

Ơn gọi của Phaolô là quên đi dĩ vãng, diệt cái kiêu căng và cuồng tín Biệt Phái. Từ thái cực là một kẻ hung hăng bắt đạo, Phaolô đã mềm nhũn và ngoan hiền dưới ánh sáng kỳ diệu với lời trách nhẹ nhàng: "*Saolô, sao người bắt bớ Ta?*". Phaolô làm bạn với nhóm 12 và trở thành Tông Đồ Dân Ngoại. Phaolô vui nhận thử thách, không ngừng thuyết giảng, và trung thành đến giọt máu cuối cùng. Phaolô đã được lột xác và biến hình.

Lịch sử Giáo hội ghi nhận nhiều cuộc biến hình khác. Từ say rượu đến say Chúa; từ gái giang hồ thành thánh nhân; từ trai tứ chiếng nên đấng lập dòng; từ kẻ khô khan đến người sốt mẫn; từ người tham lam, hà khắc trở thành kẻ rộng lượng và khoan nhân... Đó là những cuộc canh tân và biến hình đã, đang và còn tiếp tục xảy ra trong Giáo hội. Đồng thời chứng minh rằng ơn Chúa dư đủ cho mọi người và Chúa đang thẳng ma quỷ, xác thịt và thế gian nơi cung lòng mỗi cá nhân.

Phúc Âm hôm nay hé lộ một chút vinh quang và sự cả sáng của Cứu Chúa khi Ngài đàm đạo với hai nhân vật lịch sử nổi tiếng và kính yêu là Elia và Môisen. Tại thế, vì sứ mệnh cứu độ, Chúa Giêsu che giấu tất cả uy quyền và dũng lực của Ngôi Lời, để sống đời hèn mọn, bất lực và tầm thường của một thế nhân. Ngài cần ăn uống, nghỉ ngơi. Ngài phải đau buồn, bị chê bai và chỉ trích. Ngài lo lắng, và bồn chồn về cuộc thảm tử sắp đến. Nhưng điều khác biệt là

Ngài vui đón ý Chúa Cha. Bởi vậy, một lần nữa, Chúa Cha đã khen thưởng *"Đây là Con Ta Dấu Yêu, hãy nghe lời Ngài"*. Trong phút giây ngút ngàn thân thương ấy, Ngài bước ra khỏi cuộc đời lam lũ và ô trọc để vui hưởng phút vinh quang ngậy ngất và tuyệt vời của Ngôi Hai Thiên Chúa.

Không phải chỉ có Abraham, Môisen, Êlia, Tông đồ mới có ơn gọi và được biến hình. Trái lại, ơn gọi phổ quát *"Hãy nên hoàn thiện như Cha các con ở trên trời"* đã được trao tặng và mời gọi mỗi cá nhân. Thực thi ơn gọi ấy một cách hoàn hảo và trọn vẹn thì chúng ta ắt sẽ được biến hình.

Tin đạo, thực hành đạo là ơn gọi của chúng ta. Sống đạo và mang đạo vào đời là phương thế trong lành, thánh thiện và vĩ đại chúng ta phải thực hiện để "danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến và ý Cha thể hiện". Đừng để phú quý tạo tâm kiêu và bất cần Chúa. Đừng để ghen tương đốt cháy và tiêu hủy thiện chí. Đừng để tị hiềm gây bất mãn, đổ kỵ và tranh chấp. Đừng để ích kỷ hủy hoại tình đồng hương và khóa cửa lòng. Hãy nhận diện ra ai là đồng chí để cùng nắm tay, dìu nhau bước tới và biến hình và ai là kẻ thù đang khai trừ và bắt bớ Đức Kitô trong Giáo hội để cản trở, đề phòng và cảm hóa. Và nhất là hãy can đảm cùng Chúa Kitô "vạn lý trường chinh" trong âm thầm, chịu đựng, tự hủy, hy sinh, khiêm tốn, tin tưởng và phó thác. Chúng ta không bao giờ lầm đường khi bước trên những dấu chân của Đức Kitô. Đó là con đường biến hình duy nhất của ông bà, anh chị và của tôi.

Chuyện minh họa

Một người bán gỗ cho xưởng mộc. Anh ta thường thủ lợi bằng cách đo gỗ thiếu. Ngày kia, có tin đồn đến xưởng là anh ta vừa mới gia nhập đạo Công Giáo. Nghe thấy thế, mọi người bán tín bán nghi rồi bàn thảo mỗi người mỗi ý. Có một người lạng lẽ ra kho gỗ, một lúc sau trở vào đồng dục tuyên bố:

- Đúng, anh ta nhập đạo thật.
- Sao anh biết?
- Tôi vừa xem lại số gỗ anh ta chở tới hôm qua. Tôi thấy là đúng với qui cách ta đặt, không thiếu nữa.

Người nào tiếp nhận Đức Kitô cũng phải thay đổi cuộc đời và sống ngay chính.

CHÚA NHẬT III MÙA CHAY, NĂM C

Lời Chúa hôm nay kêu gọi mọi người hãy ăn năn sám hối. Lời kêu gọi này không chỉ nhắm đến những kẻ tội lỗi mà nhắm đến mọi người không trừ ai. Thế nhưng có người sẽ thắc mắc: người tốt cũng cần phải sám hối sao?

Trong trường hợp những người được gọi là tốt, họ vẫn phải sám hối vì những việc tốt lẽ ra họ có thể làm mà lại không làm. Họ giống như cây vả trong bài Tin Mừng này. Ông chủ muốn đốn nó không phải vì nó đã sinh ra những trái xấu, mà vì nó không sinh ra những trái vả như nó phải sinh ra. Một cây vả mà không sinh trái vả thì đâu còn là cây vả nữa.

Các kitô hữu ít khi tự đặt cho mình câu hỏi này: Điều gì lẽ ra tôi phải làm mà lại không làm? Tiếng gọi sám hối không chỉ kêu gọi ta thôi đừng làm điều xấu nữa, mà còn kêu gọi ta hãy "sinh trái" bằng những việc tốt. Chính vì thế mà lời kêu gọi này nhắm đến mọi người.

Cơ hội thứ hai

Có một câu chuyện về một cây vĩ cầm như sau:

Cây vĩ cầm bị rạn nứt, người ta dán lại và đem ra bán đấu giá. Người bán đấu giá nghĩ rằng chẳng nên phí thời giờ chăm chút nó làm gì. Nhưng ông vẫn tươi cười cầm nó lên và rao bán:

- Thưa quý vị ai sẽ bắt đầu trả giá đầu tiên đây?

Một đồng, rồi hai đồng. Chỉ có hai đồng thôi sao? Ai sẽ trả nó ba đồng đây. Vâng, một người trả ba đồng. Không ai trả hơn sao?

Bỗng từ cuối phòng, một người đàn ông tóc hoa râm bước lên cầm lấy cây đàn, ông lau sạch bụi chiếc đàn cũ kỹ, rồi lên dây lại. Sau đó, ông tấu lên một bản nhạc êm dịu, ngọt ngào, du dương như bài ca của các thiên thần. Tiếng nhạc dừng lại, người bán đấu giá chậm rãi, hỏi:

- Tôi sẽ ra giá bao nhiêu cho chiếc vĩ cầm này đây?

Đoạn ông vừa cầm đàn lên vừa nói:

- Một ngàn đồng, và ai sẽ tăng lên hai ngàn? Hai ngàn rồi, có ai chịu tăng lên ba ngàn không? Một người chịu giá ba ngàn, còn nữa không?

Đám đông hồ hởi reo vui, nhưng có vài người trong họ la lên:

- Chúng tôi hoàn toàn chẳng hiểu cái gì đã làm thay đổi giá trị cây vĩ cầm đó?

Lập tức có tiếng đáp lại:

- Chính nhờ đôi tay người nghệ sĩ chạm vào đây!

Đứng trước những biến cố đem lại tai họa và chết chóc cho con người, Chúa Giêsu không bình luận theo quan điểm của người Do Thái thời đó: Tin Mừng hôm nay kể lại việc quan tổng trấn Philatô tàn sát mấy người Galilê và việc tháp Siloê đổ xuống đè chết 18 nạn nhân. Người Do Thái cho rằng những người bị tai họa đó là do tội lỗi của chính họ, nên bị Thiên Chúa giáng phạt. Còn những người khác thấy vẫn bình yên vô sự, thì cho rằng mình vô tội, nên dễ tự hào về sự thánh thiện của mình. Chúa Giêsu không nghĩ thế, Người không cho rằng những người bị nạn đó tội lỗi hơn đồng hương của họ. Người muốn nhấn mạnh rằng mọi người đều là tội nhân, đều bị Thiên Chúa phán xét, đều đáng chịu án phạt của Người, nên cần phải ăn năn sám hối, để tránh hình phạt của Thiên Chúa.

Tính cấp bách phải sám hối ăn năn được Chúa Giêsu nói rõ trong dụ ngôn cây vả: Thiên Chúa là người trồng cây, Chúa Giêsu là người làm vườn, và dân Israel là cây vả không sinh trái. Thiên Chúa đã tuyển chọn dân Israel làm dân riêng của Người, và ban cho nhiều đặc ân, nhưng họ lại không sinh hoa kết trái, là trung thành với lề luật, sống công chính, và phụng thờ một mình Người.

Thiên Chúa đã chấp thuận đề nghị của Chúa Giêsu, là cho họ một cơ hội thứ hai, một thời gian để chăm bón thêm, với các lời giảng dạy của Chúa Giêsu và các phép lạ kèm theo. Nhưng họ vẫn cố chấp, không hoán cải để sinh hoa trái. Vì thế, họ đã bị Thiên Chúa loại bỏ: Điều đó đã được chứng thực vào năm 70 sau Công Nguyên khi đền thánh Giêrusalem bị tàn phá.

Thiên Chúa cũng đã tuyển chọn chúng ta trong kế hoạch nhiệm mầu của Người và yêu thương chăm sóc chúng ta cách đặc biệt. Người chờ mong chúng ta sinh ra hoa trái tốt tươi. Nhưng nếu chúng ta chưa thực hiện được những mơ ước của Người, thì cũng như cây đàn vĩ cầm rạn nứt trong câu chuyện trên đây, Người cũng cho chúng ta một cơ hội, là đôi tay kỳ diệu của người nghệ sĩ đã chạm vào cây đàn, chính là Đức Giêsu, để chúng ta tấu lên những khúc nhạc du dương, là bài ca của những tâm hồn biết ăn năn, là hoa trái của những tấm lòng sám hối.

Chúng ta hãy cảm tạ tri ân Chúa Giêsu đã cho chúng ta cơ hội thứ hai này, và tận dụng tối đa cơ may ấy để sinh nhiều hoa trái trong mùa Chay thánh.

CHÚA NHẬT IV MÙA CHAY, NĂM C

Một cô bé đang ngồi trên gối mẹ, chột lên tiếng hỏi mẹ:

- Mẹ ơi, con có thể nhìn thấy lòng mẹ không?

Bà mẹ đáp:

- Mẹ không biết, nhưng con có thể nhìn vào mắt mẹ xem có thấy gì trong đó?

Cô bé nhướng mắt nhìn chăm chú vào đôi mắt người mẹ, rồi sung sướng kêu lên:

- Mẹ ơi! Con nhìn thấy lòng mẹ rồi, ở đó có một cô bé tí xíu là chính con đó mẹ ạ?

Trong đôi mắt của cha mẹ, con cái là tất cả. Trong đôi mắt Thiên Chúa chỉ có con người, nhất là những con người tội lỗi đáng thương. Vâng, tấm lòng yêu thương khôn tả của Thiên Chúa đã được Chúa Giêsu bày tỏ trong dụ ngôn "*Người cha nhân hậu*".

Thiên Chúa giàu lòng thương xót

Gandhi kể rằng khi ông 15 tuổi, ông đã ăn cắp của cha mình một đồng tiền vàng. Tuy nhiên sau đó ông rất áy náy nên quyết định thú tội với cha mình. Ông viết lên một tờ giấy những gì mình đã làm, sau đó xin cha tha thứ, và cuối cùng hứa sẽ không tái phạm nữa. Khi ấy cha ông đang bệnh phải nằm trên giường. Gandhi đến đưa tờ giấy cho cha và hồi hộp chờ cha xét xử. Người cha ngồi dậy, cầm tờ giấy, trong khi ông đọc thì hai dòng lệ từ đôi mắt ông chảy xuống. Gandhi cũng không cầm được nước mắt mình. Cuối cùng khi đã đọc xong, người cha không hề nổi giận và cũng chẳng trách móc Gandhi lời nào. Ông ôm chầm lấy con và sung sướng vì con mình đã biết hối hận.

Cảm nghiệm được yêu thương ngay khi mình còn tội lỗi là một cảm nghiệm vô cùng sâu sắc đối với Gandhi. Sau này ông nói: "Chỉ có người nào đã trải qua cảm nghiệm về loại tình yêu như thế mới có thể hiểu được nó thôi".

Đó cũng là cảm nghiệm của đứa con hoang đàng trong bài Tin Mừng hôm nay. Qua dụ ngôn này, Chúa Giêsu muốn giúp chúng ta hiểu được lòng thương xót bao la của Thiên Chúa là Cha chúng ta. Ngài muốn nói với chúng ta rằng: Nếu chúng ta phạm tội thì Thiên Chúa vẫn yêu thương chúng ta. Ngài không những không bớt thương mà còn thương nhiều hơn nữa. Không phải đợi chúng ta trở

nên hoàn hảo thì Thiên Chúa mới thương, mà Ngài yêu thương chúng ta chính vì chúng ta tội lỗi, yêu thương ngay khi chúng ta còn trong tội lỗi.

Tất cả chúng ta, dù nhiều hay ít, đều là những người tội lỗi. Nhưng chính trong tội lỗi và qua tội lỗi mà chúng ta cảm nhận được lòng nhân từ thương xót của Thiên Chúa. Thật vậy, nếu chúng ta không bao giờ phạm tội thì chúng ta cũng không bao giờ cảm nhận được niềm vui được tha thứ. Nói thế không có nghĩa là chúng ta cứ tha hồ phạm tội. Nói như thế là để chúng ta càng hiểu được tấm lòng của Thiên Chúa.

Trừng phạt và tha thứ

Người con hoang đàng biết mình xứng đáng bị trừng phạt và sẵn sàng chờ đợi bị trừng phạt.

Thế nhưng người cha không trừng phạt, mà tha thứ.

Trừng phạt giống như dội một thùng nước lên que củi sắp tàn. Kết quả là ngọn lửa tắt ngúm.

Tha thứ giống như thổi hơi vào tàn lửa sắp tắt, giúp cho ngọn lửa lại bùng lên.

Mảnh suy tư

- "Lúc đứa con hoang đàng quỳ gối xuống và khóc là lúc nó biến những khoảng thời gian phung phí cuộc đời với bọn dĩ điếm, với việc chăn heo, với việc ăn cháo heo cho đỡ đói thành những khoảng thời gian đẹp nhất và thánh thiện nhất trong đời nó. Để có mấy ai ý thức được như vậy. Tôi dám nói rằng cần phải vào tù mới hiểu được điều đó. Và nếu thế thì có vào tù cũng đáng lắm chứ" (Oscar Wilde)

- Chẳng có gì khó khi trở về nhà như một vị anh hùng với những chiến công hiển hách. Nhưng trở về nhà với vóc dáng tả tơi, hai bàn tay trắng và một con tim tan nát vì mặc cảm tội lỗi là một điều khó vô cùng.

- Đứa con hoang đàng biết mình đáng bị trừng phạt. Do đó nếu người cha trừng phạt thì nó cũng sẵn sàng chịu đựng. Lòng nó nhẹ đi. Nhưng nó không vui. Chính sự tha thứ của người cha mới đem lại cho nó niềm vui thực sự.

- Các vị thánh làm chứng về ân sủng và lòng trung thành của Thiên Chúa. Còn những người tội lỗi thì làm chứng về tình thương và lòng thương xót của Ngài.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 110

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Tham dự buổi gặp gỡ của đức tổng giám mục Giu-se Nguyễn Năng với giáo dân tại nhà thờ Chí Hòa (149 Bành Văn Trân, P. 7, Q. Tân Bình) ngày 08-02-2025 vừa qua, không ít người trong chúng tôi rất lấy làm cảm kích với chủ đề “Một Hội Thánh ‘đi ra’”.¹ Không phải vì đề tài mới mẻ gì cho lắm đâu, nhưng nội dung trong cuộc trò chuyện với những dẫn chứng thời sự của những ngày “Dẫn thân thời Covid-19” – trong ơn soi dẫn và tác động của Chúa Thánh Thần – đã thực sự thuyết phục bao người cảm kích lắng nghe.

Vâng, có thể nói một cách ý nhị theo chủ đề của bài viết này mà rằng, Năm Thánh “Lòng Thương Xót” (2015) dẫn đưa dân Chúa trong đức tin sắt son đến Năm Thánh 2025 với đức cậy vững vàng (x. *Spes non confundit* – “Đức trông cậy không làm thất vọng”). Theo đó, các hoạt động bác ái liên tục (diễn tả đức mến nồng nàn), với tinh thần dẫn thân phục vụ cao độ (không sợ chết) đã và vẫn đang diễn ra thật đa dạng trong xã hội. Với bối cảnh cụ thể của thành phố, đức tổng Giu-se cũng đã gợi lại nhiều hình ảnh, nhiều tấm gương sống động, và gợi ý một số phương thức cụ thể để thực thi bác ái Ki-tô giáo.

Thật tuyệt vời khi hôm ấy, được ơn Chúa thúc đẩy, giáo xứ chúng tôi cũng đã mau mắn quyết tâm thực hiện một việc làm cụ thể: dành quỹ đất cho “nhà quàn”, nhà chờ Phục Sinh.

Noi gương Đức Mẹ Ma-ri-a, dân xứ nói chung, muốn được cùng Mẹ bước vào mầu nhiệm thăm sâu của biển cố Thiên Chúa Ngôi Hai

¹ Nguyễn Năng, “Một Hội Thánh ‘đi ra’” trong *Gặp gỡ giáo dân – Kế hoạch mục vụ 2025*.

nhập thể làm người.² Lại biết rằng Mẹ đã tham gia mật thiết trong mầu nhiệm tình yêu của Đấng chịu đóng đinh, chịu chết và đã sống lại, dân xứ cũng muốn được cùng Mẹ trong hành trình dương thế... sống hiệp thông tích cực vào chính mầu nhiệm Tử nạn-Phục sinh của Đức Ki-tô.³

Thật vậy, “PK1 Những người hành hương Xi-on / Ngọn lửa hy vọng luôn còn trong tim / Hành hương trông cậy đi tìm / Tin Mừng loan báo cổ kim hiệp hành. / ĐK Năm Thánh ‘Hy Vọng’ hình thành / Mục vụ đừng để chỉ mảnh treo chuông / Hạnh phúc tối hậu chớ buông / ‘Đi ra...’ làm đúng nói sông thì đừng. PK2 Những ai rao giảng Tin Mừng / Các làng mạc khác cũng đừng bỏ qua / Ôn Phúc âm hóa thì ra / Hoán cải mục vụ... thứ tha... tình người. / ĐK Năm Thánh ‘Hy Vọng’ hình thành / Mục vụ đừng để chỉ mảnh treo chuông / Hạnh phúc tối hậu chớ buông / ‘Đi ra...’ làm đúng nói sông thì đừng”.⁴

Misericordiae vultus 24,3-5

Không ai đã bước vào mầu nhiệm thăm sâu của việc Chúa nhập thể như Đức Ma-ri-a. (APV 24,3) Toàn bộ cuộc sống của Mẹ được khuôn mẫu theo sự hiện diện của **lòng thương xót** đã hóa thành nhục thể. (APV 24,4) Mẹ của Đấng Chịu Đóng Đinh và Sống Lại đã bước vào cung thánh của **lòng** Chúa **thương xót** vì Mẹ đã tham gia mật thiết trong mầu nhiệm tình yêu của Người.⁵ (APV 24,5)

Chút suy tư

Để có thể bước vào mầu nhiệm thăm sâu của việc Chúa nhập thể như Đức Ma-ri-a, việc “Đi ra...” cùng “Một Hội Thánh ‘đi ra’”⁶ là cần thiết: “ĐK Năm Thánh ‘Hy Vọng’ hình thành / Mục vụ đừng để chỉ mảnh treo chuông / Hạnh phúc tối hậu chớ buông / ‘Đi ra...’

² X. APV 24,3.

³ MV, số 24.

⁴ <https://youtu.be/M5J053xMzUg?si=oTILuoSaNom3SI11>

⁵ MV, số 24.

⁶ Nguyễn Năng, “Một Hội Thánh ‘đi ra’” trong *Gặp gỡ giáo dân – Kế hoạch mục vụ 2025*.

làm đúng nói suông thì đừng. / PK1 Đừng chỉ bảo tồn chờ đợi / Vì 'ngoại' biên 'ngoại' cả đời vì nhau / Hạnh phúc thiên đàng mai sau / 'Đi ra...' giảm thiểu nỗi đau thế trần. / ĐK Năm Thánh 'Hy Vọng' hình thành / Mục vụ đừng để chỉ mảnh treo chuông / Hạnh phúc tối hậu chớ buông / 'Đi ra...' làm đúng nói suông thì đừng. / PK2 Mắt cho người mù cảm vấn / Chân cho người què thân cận quanh ta / Miệng cho người câm mới là / Trở nên tất cả... bao la cuộc đời".⁷ Vâng, câu chuyện cuộc "đi ra..." của cô tiếp viên hàng không sau đây hẳn cũng phải được xem là một thí dụ tiêu biểu, rất đặc biệt nhưng "khả thi... một cách đáng nể".

Vào tháng 10 năm 1962, có một chiếc phi cơ Panam đưa các giám mục Hoa Kỳ đi họp Công đồng Va-ti-ca-nô II. Trong số các tiếp viên nữ hôm ấy, có một cô rất đẹp, kiều diễm hơn hẳn các đồng nghiệp đã làm cho đức cha Fulton Sheen, tổng giám mục TGP New York phải chú ý. Thế rồi, khi các đức giám mục từ máy bay đi xuống, người ta thấy đức tổng Fulton Sheen nói gì đó với cô tiếp viên xinh đẹp. Ít lâu sau, cô nàng đến gặp đức tổng Fulton Sheen: "Thưa đức tổng, đức tổng còn nhớ con là ai không?" – "Nhớ chứ, con là tiếp viên của hãng hàng không Panam". – "Thế đức tổng còn nhớ đức tổng đã nói gì với con không?" – "À, cha đã nói: có bao giờ con tạ ơn Chúa vì Người đã ban cho con sắc đẹp tuyệt vời không?" – "Thưa đức tổng, chính vì câu nói đó mà hôm nay con đến đây. Con phải làm gì để tạ ơn Chúa?"

Trước câu hỏi bất ngờ, đức tổng Fulton Sheen thỉnh lặng trong giây lát, rồi trả lời: – "Cha vừa được tin từ Việt Nam: đức cha Jean Cassaigne đã xin từ chức giám mục giáo phận Sài Gòn để đi phục vụ tại trại phong Di Linh, Lâm Đồng. Những người bị bệnh phong ở đó khốn khổ lắm con ạ! Vậy theo ý cha, con hãy hy sinh một thời gian, đem nụ cười xinh tươi, đem tiếng nói dịu dàng, đem duyên sắc mặn mà của con để an ủi họ". Mặt cô tiếp viên tái dần đi. Cô đứng lặng yên trong mấy phút rồi cúi đầu tạm biệt không nói một lời. Thế nhưng, vài tháng sau, báo chí ở Sài Gòn loan tin: "Một nữ tiếp viên rất xinh đẹp của hãng hàng không Panam tình nguyện đến Di Linh để sống với những người phong cùi...".

⁷ <https://youtu.be/MamOufzJdUI?si=BtVH0lS75PYMk2Sf>

Thật ra, lý tưởng một cuộc “đi ra...” như thế của bất kỳ ai, dù lớn hay nhỏ, cũng nên được xem là tiêu biểu, đặc biệt vì chắc chắn là độc đáo như một “hữu thể duy nhất” và thậm chí luôn luôn là “khả thi... một cách đáng nể”. Bởi lẽ, “PK1 Đây ơn toàn xá cho người / Là niềm hy vọng muôn đời ước mong / Bảo vệ môi trường thoáng trong / Nghĩa là trồng cây trí lòng sáng tươi. / ĐK Năm Thánh ‘Hy Vọng’ hình thành / Mục vụ đừng để chỉ mảnh treo chuông / Hạnh phúc tối hậu chớ buông / ‘Đi ra...’ làm đúng nói suông thì đừng. / PK2 Ra chỗ nước sâu thả lưới / Hiệp hành cùng Chúa nụ cười trao nhau / Việc gì cụ thể thì mau / Thả lưới bắt cá... vàng thau rạch ròi. / ĐK Năm Thánh ‘Hy Vọng’ hình thành / Mục vụ đừng để chỉ mảnh treo chuông / Hạnh phúc tối hậu chớ buông / ‘Đi ra...’ làm đúng nói suông thì đừng”.⁸

Gợi ý thảo luận

1. Theo bạn, “toàn bộ cuộc sống của Mẹ Ma-ri-a được khuôn mẫu theo sự hiện diện của lòng Chúa thương xót đã hóa thành nhục thể” nghĩa là gì? Tại sao có thể nói Năm Thánh “Lòng Thương Xót” (2015) dẫn đưa dân Chúa trong đức tin sắt son đến Năm Thánh 2025 với đức cậy vững vàng?
2. Các hoạt động bác ái liên tục của các Ki-tô hữu (diễn tả đức mến nồng nàn), với tinh thần dẫn thân phục vụ cao độ đã và vẫn đang diễn ra thật đa dạng trong xã hội nghĩa là gì? Tại sao có thể nói “Mẹ của Đấng Chịu Đón Đỉnh và Sống Lại đã bước vào cung thánh của lòng Chúa thương xót”?
3. Tại sao chúng ta lại có thể khẳng định “Mẹ Ma-ri-a đã tham gia mật thiết trong mầu nhiệm tình yêu của Đấng Chịu Đón Đỉnh và Sống Lại”? Tại sao thực thi bác ái Ki-tô giáo sẽ là một việc làm tuyệt vời? Vậy bạn sẽ làm gì để gọi là quyết tâm thực hiện một việc làm cụ thể? Vui lòng kể ra nhé.

11-02-2025, GTHH

⁸ <https://youtu.be/uwgWeyoL6bk?si=NNVWobrTlyl8-Z2m>

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 03/2025 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 07/03/2025; **Chủ Tế: LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.
- Ngày 14/03/2025; **Chủ Tế: LM Vinh Sơn Phạm Trung Thành**, CSsR.
- Ngày 21/03/2025; **Chủ Tế: LM Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.
- Ngày 28/03/2025; **Chủ Tế: LM Antôn Nguyễn Ngọc Sơn**.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Khiết Tâm (28, Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 04/03/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx. Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.
- **HẠT XÓM MỚI:** Nhà thờ Nữ Vương Hòa Bình (1416, Lê Đức Thọ, P.13, quận Gò Vấp), lúc 15g00, ngày 04/03/2025 (thứ ba ĐT). **Chủ Tế: LM Inhaxiô Nguyễn Quốc Bảo**, Chánh xứ Gx. Nữ Vương Hòa Bình.
- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162, Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú) lúc 15g00, ngày 04/03/2025, **Chủ Tế: LM Đaminh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3) lúc 17g30, ngày 06/03/2025 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Gx. Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.
- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà thờ Tam Hà (66, Tam Hà, P. Tam Phú, Thủ Đức) lúc 17g30, ngày 14/03/2025. **Chủ Tế: LM Giuse Phạm Công Trường**, Chánh xứ Gx. Tam Hà.
- **HẠT SÀI GÒN – CHỢ QUÁN:** Nhà thờ Chợ Quán (120. Trần Bình Trọng, P. 2, Q. 5), lúc 15g00, ngày 26/03/2025. **Chủ Tế: LM Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx. Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt Sài Gòn – Chợ Quán.

Trước Thánh Lễ, có giờ Tôn Kính Lòng Chúa Thương Xót và cầu nguyện theo các ý người xin.

DANH SÁCH AN NHÂN THÁNG 01/2025

DANH SÁCH XIN BẰNG AN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN:

HẠT HỌC MÔN:

1. Lh. Maria Nguyễn Hương Lan, Giáo xứ Bùi Môn

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐ. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Ân nhân.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (01/2025) (Xin xem hình tại trang bìa)

I- SINH HOẠT ĐỊNH KỲ- THỨ SÁU ĐẦU THÁNG NGÀY 07 THÁNG 02 NĂM 2025.

1- BÀI CHIA SẺ CHỦ ĐỀ NĂM THÁNH 2025

Trong lần sinh hoạt này, cộng đoàn LTX của giáo hạt Phú Thịnh cùng các khách hành hương được lắng nghe Cha Giuse Đỗ Mạnh Thịnh, Giám học Đại Chủng Viện Thánh Giuse Xuân Lộc chia sẻ về đề tài Năm Thánh. Sau đây là nội dung bài chia sẻ:

ĐỨC KITÔ

NIỀM HY VỌNG KHÔNG BAO GIỜ LÀM THẤT VỌNG

Trong hành trình đức tin Kitô giáo, đức hy vọng (đức cậy) đóng vai trò quan trọng trong việc nâng đỡ và dẫn dắt tín hữu hướng về Thiên Chúa, ngay cả giữa những thử thách và nghịch cảnh của cuộc sống. Đức hy vọng không chỉ là một khái niệm trừu tượng mà là một thực tại sống động, giúp con người vươn lên và kiên vững trước mọi thử thách. Như Sách Giáo Lý Hội Thánh Công Giáo khẳng định: “Nhờ đức cậy, chúng ta ước ao Nước Trời và sự sống đời đời như hạnh phúc của mình, đặt niềm tin thác vào các lời hứa của Đức Kitô và cậy dựa không phải vào sức riêng mình nhưng vào ân sủng của Chúa Thánh Thần” (GLHTCG 1817). Bài viết này sẽ trình bày vai trò của đức cậy trong ba khía cạnh chính: hy vọng trong gian truân sâu khổ, hy vọng trước bóng tối tội lỗi và sự dữ, hy vọng vào sự sống đời đời và việc nuôi dưỡng đức cậy trong đời sống Kitô hữu.

1. Hy vọng trong gian truân và khổ đau

Đức cậy nâng đỡ con người đang chịu khổ đau và gian truân, đem lại sự bảo đảm rằng Đức Kitô luôn đồng hành cùng họ giữa những khổ đau tâm hồn và thể xác. Con Thiên Chúa, Đấng Công chính, đã phải mang thân nô lệ, mang thương tích và nếm mùi sự chết vì chúng ta. Do đó, trong những khoảnh khắc tuyệt vọng, khi mọi giải pháp của con người đều thất bại, niềm hy vọng vẫn còn đó và hướng trái tim con người về Thiên Chúa như là nơi nương tựa cuối cùng và chắc chắn. Chủ đề này được phản ánh qua lời cầu nguyện đầy xúc động của Hoàng hậu Esther: “... Lạy Chúa của con, lạy Vua chúng con, Ngài là Thiên Chúa duy nhất. Nay con đang liều mạng, xin đến cứu giúp con. Con cô đơn, chẳng còn ai cứu giúp, ngoại trừ Ngài...” (Et 4, 17). Lời khẩn cầu này biểu lộ một niềm tin thác và hy vọng vượt trên mọi giá trị trần thế. Cũng trong một kinh nghiệm tương tự như thế, Thánh Phaolô mang lại cho chúng ta thêm sự chắc chắn qua kinh nghiệm của người. Bị mọi người bỏ rơi trước tòa án, ngài tuyên bố: “Nhưng có Chúa đứng bên cạnh, Người đã ban sức mạnh cho cha” (2Tm 4, 16-17). Đức tin của Thánh Phaolô vào sự hiện diện của Thiên Chúa, ngay cả trong hoàn cảnh bi đát, bày tỏ một niềm hy vọng kiên vững nơi Đức Kitô.

Trong viễn quan đương thời, Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI cho rằng khổ đau là nơi mà hy vọng được hình thành qua cầu nguyện: “Người cầu nguyện không trốn tránh khổ đau của thế giới, nhưng đón nhận nó với niềm tín thác vào quyền năng cứu chuộc của Thiên Chúa” (Spe Salvi, 36). Thực sự, qua thực hành cầu nguyện với Thiên Chúa, con người được củng cố và ủi an; khi đó đức cậy trở nên sống động và nên nguồn sức mạnh. Phải nhìn nhận một thực tế rằng, thân phận con người luôn mang dấu ấn của khổ đau, sự chết — một thực tại không ai có thể thoát khỏi. Tuy nhiên, khổ đau được đón nhận trong niềm hy vọng vào Thiên Chúa sẽ có sức biến đổi, có ánh sáng và mở ra con đường trưởng thành thiêng liêng và hiệp thông sâu xa hơn với Thiên Chúa; và người ta sẽ được cứu độ nhờ hy vọng (nghĩa của từ Spe Salvi). Chính Thánh Gioan Phaolô II đã giải thích rõ hơn thế nào là hy vọng trong đau khổ, người viết, đau khổ, khốn cùng khi kết hợp với cuộc Khổ Nạn của Đức Kitô, trở nên cứu độ; vì chính “khổ đau có một sức mạnh đặc biệt kéo con người đến gần với Đức Kitô hơn” (Salvifici Doloris, 26).

Như vậy, đối với những ai đang chịu gian truân, thử thách, đức cậy không phải là một cảm xúc mơ hồ hay một sự chạy trốn thực tại, mà là niềm tín thác sống động vào sự quan phòng của Thiên Chúa ngay giữa những hoàn cảnh khắc nghiệt và cùng cực nhất. Như vậy, đức cậy mời gọi tín hữu phó dâng nỗi đau của mình cho Thiên Chúa, với niềm tin rằng Ngài luôn kề vai vác đỡ gánh nặng, và sẽ biến đổi khổ đau thành ơn phúc.

2. Hy vọng giữa bóng tối tội lỗi

Tội lỗi phủ bóng lên nhân loại, nhưng hy vọng vào lòng thương xót của Thiên Chúa chính là phương dược tối hậu để chữa lành mọi thương tích do tội gây ra. Nghĩa là, tâm hồn sám hối, bị đè nặng bởi tội lỗi, tìm thấy niềm an ủi nơi lòng thương xót bất tận của Thiên Chúa. Chính Thánh Vịnh Gia diễn tả niềm hy vọng này khi thưa với Chúa rằng “Lạy Thiên Chúa, xin lấy lòng nhân hậu xót thương con, mở lượng hải hà xóa tội con đã phạm” (Tv 51, 1). Lời cầu nguyện thống hối đó của Vua Đavit phản ánh sự nhìn nhận tội lỗi đi đôi với niềm tín thác vào sự tha thứ của Thiên Chúa. Viễn quan này được Chúa Giêsu giới thiệu qua dụ ngôn Người Cha nhân hậu (Lc 15, 11-32). Thiên Chúa được khắc họa như một Người Cha

đầy lòng thương xót, luôn sẵn sàng đón nhận người tội lỗi trở về: Bằng niềm hy vọng mạnh mẽ, người con hoang đàng, sau khi bỏ Cha ra đi, tiêu tán hết tài sản, quyết định “đứng lên, đi về cùng cha tôi”. Đó chính là một tuyên bố mạnh mẽ về niềm hy vọng không làm thất vọng, một niềm hy vọng của con người tội lỗi dựa trên lòng thương xót vô biên của Người Cha giàu lòng thương xót.

Chính lòng thương xót của Cha có khả năng biến đổi những tâm hồn bị hấn sâu bởi tội lỗi; một “lòng thương xót luôn lớn hơn mọi tội lỗi, và không ai có thể đặt giới hạn cho tình yêu của Thiên Chúa, Đấng luôn sẵn sàng tha thứ” (Misericordiae Vultus, 3). Như vậy, đối với những tâm hồn đang mang gánh nặng tội lỗi, lòng thương xót vô biên của Thiên Chúa chính là niềm hy vọng không làm thất vọng. Không những thế, việc hy vọng vào lòng thương xót Chúa còn mở ra một khung trời lớn lao hơn, đó là: con người được thần hóa, được hưởng Nước Trời và sự sống đời đời trong Thiên Chúa (GLHTCG 1817). Nền tảng thần học này nhấn mạnh khía cạnh cộng đoàn của đức cậy – một lời mời gọi khích lệ mọi người tiến đến hoán cải và đổi mới.

Đàng khác, đức cậy Kitô giáo truyền cảm hứng cho sự kiên trì trước những xu hướng về tư tưởng và đời sống luân lý đầy thách thức của xã hội hiện nay. Nghĩa là, trước bối cảnh ngày nay nhiều người bị chao đảo bởi những hệ tư tưởng, những thực hành luân lý xa lạ với tinh thần Kitô giáo, gieo rắc bất công, thù ghét, bạo lực và những niềm hy vọng giả tạo, Giáo hội nhấn mạnh rằng chỉ có niềm hy vọng nơi Đức Kitô mới đem lại sự giải thoát, thăng tiến phẩm giá con người và đổi mới thực sự.

Qua sự sám hối và tín thác vào công trình cứu chuộc của Đức Kitô, nhân loại có thể vượt qua bóng tối của tội lỗi và tái khám phá ánh sáng của ân sủng. Niềm hy vọng này kêu gọi Kitô hữu trở thành chứng tá của lòng thương xót và khí cụ hòa giải trong một thế giới đầy chia rẽ và bạo lực.

3. Hy vọng vào sự sống đời đời

Khát vọng về sự sống đời đời ẩn sâu trong tâm khảm con người – được tham dự vào vinh quang vĩnh cửu của Thiên Chúa. Đức Giáo Hoàng Bênêđictô XVI diễn giải rằng: “Sự sống đời đời không phải là một chuỗi ngày bất tận, mà là một khoảnh khắc, một tình trạng

được chìm đắm trong tình yêu của Thiên Chúa” (Spe Salvi, 12). Cái nhìn về niềm vui vĩnh cửu này thúc đẩy các Kitô hữu kiên trì với đức tin. Hành trình Kitô giáo sẽ tìm thấy sự viên mãn tối hậu trong niềm hy vọng vào sự sống đời đời, vì chúng ta đặt hy vọng vào Đức Kitô chỉ vì đời này mà thôi, thì chúng ta là những kẻ đáng thương hơn hết mọi người” (1Cr 15, 19). Niềm hy vọng này nâng đỡ tín hữu khi họ đối diện với những thử thách của cuộc sống, hướng lòng họ về lời hứa hiệp thông vĩnh cửu với Thiên Chúa. Thánh Phaolô đã diễn tả niềm hy vọng này: “Đấng đã làm cho Đức Kitô sống lại từ cõi chết cũng sẽ làm cho thân xác phải chết của anh em được sống” (Rm 8, 11).

Niềm hy vọng vào sự sống đời đời là một ân huệ được duy trì bởi Chúa Thánh Thần (GLHTCG 1817). Điều này nhắc nhở tín hữu rằng những khổ đau và ngay cả những niềm vui trần thế chỉ là thoáng qua so với vinh quang đang chờ đợi họ (2Cr 4, 17). Tuy nhiên, niềm hy vọng vào sự sống đời đời không làm Kitô hữu xa rời trách nhiệm đối với thế gian, nhưng thúc đẩy họ sống trong tình yêu và phục vụ, làm chứng cho Nước Thiên Chúa. Nghĩa là, niềm hy vọng vào sự sống đời đời phải thúc đẩy một sự dẫn thân năng động vào thế giới, khuyến khích các hành động công lý, bác ái và loan báo Tin Mừng. Hy vọng sự sống đời đời nuôi dưỡng lòng can đảm và sự quảng đại trong khi các tín hữu nỗ lực dẫn thân xây dựng một xã hội phản ánh các giá trị của Nước Thiên Chúa.

4. Nuôi dưỡng đức cậy trong đời sống Kitô hữu

Trước hết, cầu nguyện đóng vai trò thiết yếu trong việc nuôi dưỡng và duy trì đức cậy. Qua cầu nguyện, con người duy trì mối liên hệ với Thiên Chúa, tìm kiếm sự hướng dẫn và sức mạnh của Người; hay nói theo Đức Giáo Hoàng Biển Đức XVI, cầu nguyện là “trường học của hy vọng”, nơi dạy tín hữu phó thác đời mình cho sự quan phòng của Thiên Chúa (Spe Salvi, 32). Cũng vậy, các bí tích, đặc biệt là Thánh Thể và Hòa Giải, củng cố đức cậy. Thánh Thể, là nguồn mạch và đỉnh cao của đời sống Kitô hữu, giúp người tín hữu kết hợp tín hữu với mầu nhiệm Thập giá và Phục sinh của Đức Kitô, hướng về “bữa tiệc thiên quốc”. Bí tích Hòa Giải, mặt khác, đem lại sự bảo đảm về lòng thương xót của Thiên Chúa không bao giờ thay đổi – muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình

thương; đồng thời phục hồi người từ tình trạng tội lỗi trở lại hiệp thông với Thiên Chúa và Giáo Hội.

Do đó, Thánh Tôma Aquinô nhấn mạnh “vai trò của ân sủng” Thiên Chúa trong việc nuôi dưỡng đức cậy: “Đức cậy được Thiên Chúa ban như một nhân đức đối thần, hướng lòng người về hạnh phúc đời đời” (Summa Theologica, II-II, q. 17, a. 1). Khi tham dự vào đời sống bí tích, các Kitô hữu lãnh nhận ân sủng cần thiết để kiên trì trong hành trình đức tin, tìm thấy sự bình an và nâng đỡ từ Thiên Chúa.

Tóm lại, chính Đức Kitô là niềm hy vọng không làm tuyệt vọng của chúng ta. Chính nhờ Người, với Người và trong Người, mà chúng ta được nâng đỡ trước những khổ đau của cuộc sống, được giao hòa với Thiên Chúa, và được bảo đảm hạnh phúc đời đời.

Lm Giuse Đỗ Mạnh Thịnh, Giám học ĐCV Xuân Lộc.

2- THÁNH LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT CHÚA

Giáo hạt Phú Thịnh hành hương Trung Tâm Lòng Chúa Thương Xót của giáo phận

Chiều Thứ Sáu ngày 7 tháng 2 năm 2025, Giáo hạt Phú Thịnh hành hương Trung Tâm Lòng Chúa Thương Xót của giáo phận.

Đại diện các thành phần dân chúa trong giáo hạt gồm có các linh mục, tu sĩ nam nữ, quý chức ban hành giáo cùng với bà con giáo dân trong các giáo xứ đã quy tụ về Trung Tâm Lòng Chúa Thương Xót của giáo phận tại Giáo xứ Suối Cát.

Tại nơi đây mọi người cùng nhau đọc Kinh Lòng Chúa Thương Xót và dâng lên những lời khẩn nguyện của riêng mình cầu cho gia đình, cầu cho cộng đoàn giáo xứ. Nhiều người đã chạy đến với tượng thánh nữ Faustina và thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô đệ nhị để kính viếng và xin chuyển cầu những ơn lành của Chúa từ các ngài.

Đến 16 giờ, Đoàn rước Kiệu Lòng Chúa Thương Xót tiến vào trong nhà thờ cùng với đoàn đồng tế. Thánh lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót được Đức cha phụ tá Đa Minh Nguyễn Tuấn Anh chủ sự.

Trước khi thánh lễ bắt đầu, một vị đại diện cho ban phục vụ HHLCTX giáo phận đã có lời giới thiệu Đức cha, Cha Đặc trách và quý cha cùng quý tu sĩ với cộng đoàn.

Mở đầu thánh lễ, Đức cha phụ tá mời gọi cộng đoàn nài xin Chúa thương đón nhận tất cả những ý nguyện của mọi người đã nêu lên trước thánh lễ. Đồng thời, xin cộng đoàn cầu nguyện tha thiết cho những người sống đời dâng hiến và cầu nguyện cho những ai sẽ bước vào đời dâng hiến được sẵn sàng dẫn thân vào con đường hẹp là con đường mang đến hạnh phúc đời này và cả đời sau. Ngài cũng mời gọi mọi người xin Chúa nâng đỡ tất cả những người đau bệnh và những người gặp khó khăn cách này cách khác, xin cho niềm hy vọng ở nơi Chúa là Đấng không làm chúng ta thất vọng mang lại cho anh chị em sự an ủi nâng đỡ và can đảm vác thập giá đời mình theo Chúa và lan tỏa niềm hy vọng của mình cho những người sống bên cạnh và những người chưa biết Chúa.

Trong bài giảng Đức cha phụ tá chia sẻ về việc Thánh Giuse và Đức Maria dâng Chúa Giêsu trong đền thờ. Qua việc này, Đức cha nhấn mạnh đến cơ hội gặp gỡ Chúa và cần có ơn của Chúa Thánh Thần hướng dẫn để mỗi người có thể lắng nghe, thấu hiểu và nhận ra sự hiện diện của Chúa trong các Bí tích, trong lời của Chúa, trong chính tâm hồn nơi lương tâm của mỗi người hay trong tất cả anh chị em. Đức cha chia sẻ việc dâng con trong đền thờ là một hành vi đạo đức rất đẹp. Hầu hết những người đang hiện diện trong thánh lễ đều là những người có gia đình và có con cái. Con cái là quà tặng Chúa ban và các bậc cha mẹ được cộng tác với Chúa thông truyền sự sống. Sự sống ấy thuộc về Thiên Chúa. Cha mẹ có trách nhiệm chăm lo dạy dỗ và dưỡng dục con cái và làm con cái được thuộc về Thiên Chúa. Đức cha mời gọi các bậc cha mẹ phải ưu tiên cho các chương trình giáo dục đức tin cho con cái và đừng đánh đổi các thứ khác ưu tiên trên việc này. Bởi vì đó là phần rỗi của mỗi người và của con cái. Ước chi cộng đoàn ý thức mình thuộc về Chúa và hạnh phúc khi thuộc về Chúa.

Sau lời nguyện hiệp lễ, một vị đại diện của Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo Hạt Phú Thịnh đã thay lời cho cộng đoàn để cảm ơn Đức cha phụ tá, quý cha, quý tu sĩ nam nữ và cộng đoàn.

Đáp từ, Đức cha phụ tá chúc cho cha Đặc trách Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót Giáo Phận được dồi dào phúc lành, sức khỏe, nhiệt huyết và tràn niềm hy vọng để chính cha cũng lan tỏa niềm hy vọng cho tất cả những người được gặp gỡ trong năm hy vọng. Đức cha cũng thay lời cho quý cha, quý thầy, quý dì cảm ơn vị đại diện Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót của Giáo Hạt Phú Thịnh đã dâng lời cầu nguyện và có những lời chúc rất tốt đẹp dành cho những người sống đời thánh hiến. Đặc biệt Đức cha phụ tá chúc mừng cha cố GB. Trần Văn Hộ đang hiện diện hai năm nữa được tròn 100 tuổi và sức khỏe vẫn dồi dào. Đức cha cũng nhắc cộng đoàn luôn biết ơn Chúa và cùng với những người sống đời thánh hiến tạ ơn Chúa.

Thánh lễ kết thúc trong niềm vui và tràn ngập hy vọng nơi mọi người đến với lòng Chúa thương xót.

Tin: BTT Giáo Phận

Ảnh: MVTT Gx Suối Cát

II-CHƯƠNG TRÌNH THÁNH LỄ KÍNH LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG NGÀY 07 THÁNG 3 NĂM 2025.

Tại Gx. Suối Cát - Giáo hạt Hồ Nai phụ trách

Chủ đề: Mùa Chay Thánh - Tháng kính Thánh Giuse. Cầu cho những gia đình đang gặp khủng hoảng được chữa lành bằng sự tha thứ và tái khám phá sự phong phú của người bạn đời trong chính những khác biệt (Ý cầu nguyện của ĐTC tháng 03/2025).

Thánh lễ: Thánh Giuse-Bạn Trăm Năm Đức Trinh Nữ Maria (x. 19/3) (lễ phục Trắng)

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' - 14g30': Đón tiếp

14g30' - 15g30': Giờ Thương Xót Vô Biên:

Chuỗi kinh kính LCTX và Ngắm đàng Thánh Giá.

15g30' - 16g00': Giải lao- chuẩn bị Thánh Lễ

16g00' - 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

- Kết thúc.

Lm Giuse Trần Phú Sơn
Đặc trách HHLCTX-Gp. XL

CÁC BÀI THƯỜNG HUẤN DÀNH CHO GIÁO DÂN T2-2025

BÀI I

MẦU NHIỆM GIÁO HỘI: DÂN THIÊN CHÚA, DÂN ĐƯỢC SAI ĐI

Lm. Giuse Maria Lê Quốc Thắng

Dân Thiên Chúa là danh hiệu đặc thù và ưu tuyển được Công Đồng Vatican II dùng để chỉ về Giáo Hội. Hiến chế tín lý về Giáo Hội dành cả chương hai cho chủ đề này. Bởi Giáo Hội là một mầu nhiệm, nên lý trí loài người không thể am tường trực tiếp qua khái niệm trừu tượng được; vì thế, Công Đồng dùng những ẩn dụ hoặc hình bóng của Kinh Thánh để mô tả thực thể của Giáo Hội. Hình bóng thứ nhất là "Dân Thiên Chúa".

1. Dân Thiên Chúa: Bình thường một người sinh ra đều có quốc tịch, nguồn cội. Họ có nghĩa vụ và quyền lợi của một công dân. Trong Giáo hội cũng thế, những ai được rửa tội thì được gọi là con cái của Thiên Chúa, hoặc người ấy thuộc về một cộng đoàn dân của Thiên Chúa. Thực ra thuật ngữ "*dân Chúa*" xuất hiện khá sớm trong Kinh Thánh. Trải qua dòng lịch sử thánh và phát triển của Giáo hội, thuật ngữ này mang nhiều ý nghĩa mỗi ngày một sâu sắc hơn. Khi gọi Giáo Hội là "dân" Thiên Chúa, Công Đồng Vaticanô II muốn nêu bật sự kiện Giáo Hội bén rễ vào cả trong lịch sử cứu độ lẫn trong lịch sử loài người: Giáo Hội cùng mang thân phận với con người, và sống trong tầm tác động của ảnh hưởng hỗ tương với loài người. "Bụi trần của lịch sử" đã để lại trong Giáo Hội những di sản vinh quang cũng không thiếu mà đen tối cũng quá là nhiều, và Giáo Hội nhận trách nhiệm về mọi điều tốt xấu đã do mình tạo ra. Mang tính lịch sử, Giáo Hội đang từng bước hình thành, chưa hoàn tất; đã, đang, và sẽ tiếp tục biến đổi; đàng khác, Giáo Hội sống cộng sinh với xã hội loài người: Công Đồng Vatican II nhận định rằng "Giáo Hội biết mình đã nhận được rất nhiều từ nơi lịch sử và đà tiến hóa của nhân loại"; giữa Giáo Hội và các nền văn hóa bao giờ cũng có một quan hệ trao đổi hỗ tương, với kết quả là "Giáo Hội có thể được phong phú thêm và thực sự đang được giàu có thêm nhờ đà tiến hóa của cuộc sống xã hội nhân loại" (Công Đồng Vatican II, Hiến chế *Gaudium et Spes*, số 44). Để rời riêng một mình thì khái niệm "dân Thiên Chúa" khó mà hiểu được, vì thế cần

phải được bổ túc bằng khái niệm "thân thể Đức Kitô" và Dân Thiên Sai.

2. Giáo Hội, Nhiệm Thể Đức Kitô (GLHT 789 - 793): Vì mọi người trong Giáo Hội được Chúa Thánh Thần liên kết với Đức Kitô và với nhau, tạo thành một thân thể duy nhất mà Đức Kitô là Đầu. Việc so sánh Giáo Hội với một thân thể làm sáng tỏ sự ràng buộc thân mật giữa Giáo Hội và Đức Kitô. Giáo Hội không chỉ được quy tụ *quanh Đức Kitô*; Hội Thánh được nên một *trong Người*, trong Thân Thể của Người. Khi đáp lại Lời Thiên Chúa và trở nên chi thể của Thân Thể Đức Kitô, các tín hữu được kết hợp mật thiết với Đức Kitô: "Trong thân thể đó, sự sống của Đức Kitô được truyền thông cho các tín hữu là những kẻ, nhờ các bí tích, đã được kết hợp một cách bí nhiệm và thật sự với Đức Kitô chịu nạn và được tôn vinh." Sự hợp nhất trong Thân Thể không làm mất tính đa dạng của các chi thể: "Trong việc xây dựng Thân Thể của Đức Kitô, có sự đa dạng của các chi thể và các phận vụ. Chỉ có một Thần Khí, Đấng phân phát các hồng ân khác nhau của Ngài, theo sự phong phú của Ngài và theo nhu cầu của các thừa tác vụ để mang lại lợi ích cho Hội Thánh." Sự hợp nhất của Nhiệm Thể làm phát sinh và cổ võ đức mến giữa các tín hữu. "Từ đó, nếu một chi thể đau khổ, thì tất cả các chi thể đều đau khổ; còn nếu một chi thể được vinh dự, thì tất cả các chi thể đều chung vui." Sau cùng, sự hợp nhất của Thân Thể Đức Kitô chiến thắng mọi chia rẽ nhân loại: "Quả thế, bất cứ ai trong anh em được thanh tẩy để thuộc về Đức Kitô, đều mặc lấy Đức Kitô; không còn chuyện phân biệt Do Thái hay Hy Lạp, nô lệ hay tự do, đàn ông hay đàn bà; nhưng tất cả anh em chỉ là một trong Đức Kitô" (Gl 3,27-28).

3. Dân Thiên Sai : Hiến chế Lumen Gentium gọi Giáo Hội là "Dân Thiên sai", (Công Đồng Vatican II, Hiến chế Lumen Gentium, số 9b) nghĩa là dân của Đấng Thiên sai, của Đức Kitô. Dân tộc này ở vào "thời đại cuối cùng", đang tiến bước giữa lòng lịch sử loài người với sứ mạng của Đức Kitô, cũng như đang sống thân phận lữ hành hướng tới thời hoàn tất cánh chung (Congar, Y., *Le peuple Messianique*, Paris 1975). "Thiên sai" có nghĩa là gì? Đó thành ngữ dịch từ "Mêsia" (Hipri) hoặc "Khristós" (Hy Lạp), tức là "Kitô", có nghĩa là được "xức dầu", và chỉ về nhà vua Israel trong tư thế là vị đại diện của Yahweh (x. 1Sm 9:16). Những lúc gặp khủng hoảng,

dân Israel hằng hy vọng Chúa Yahweh sẽ sai một “Vị được xúc dầu” (Thiên sai) để phục hồi tình trạng thịnh vượng an bình; niềm hy vọng ấy biểu hiện qua nhiều hình thức khác nhau. Giáo Hội là thân thể của Đấng được xúc dầu (Mêsia, Thiên sai), tức là Dân thiên sai vậy. Được xúc dầu do chính Thần Khí xuống trên nhóm tông đồ (x. Cv 2), và mọi phần tử cũng đều được xúc dầu qua các bí tích Rửa Tội và Thêm Sức. Mãi cho đến ngày Cánh chung, Giáo Hội có bốn phận phải tiếp tục thực thi sứ mạng Đức Kitô đã trao phó.

Trước hết, Dân Thiên sai mang trong mình một niềm hy vọng. Trong một thế giới lộ rõ thất vọng, lạc mất hướng, lẫn lộn giá trị nhân văn với siêu việt, dân Kitô phải xác tín làm chứng cho những giá trị ấy. Như thế nào? Sắc lệnh về Tông Đồ Giáo Dân nhận định: “Tự bản chất của chúng, một số công việc có thể biểu lộ tình yêu cách sống động. Chúa Kitô đã muốn những việc đó làm dấu chỉ cho sứ mệnh thiên sai (x. Mt 11:4-5)”; (Công Đồng Vatican II, Sắc lệnh Apostolicam Actuositatem, số 8a). Sắc lệnh về đời sống linh mục xác định cụ thể hơn: Chúa Kitô lấy “việc rao giảng Tin Mừng cho những người nghèo khổ và yếu đuối làm biểu chứng cho công tác thiên sai” (Công Đồng Vatican II, Sắc lệnh Presbyterorum Ordinis, số 6c). Là Dân thiên sai, Giáo Hội có bốn phận trở nên “một dân cho muôn dân”, nghĩa là dẫn thân cho mọi người được sống như Thiên Chúa muốn; hoặc nói cách khác, cho vương quyền Thiên Chúa đến được với họ. Bởi là Dân thiên sai “tự bản tính, Giáo Hội lữ hành là truyền giáo” (Công Đồng Vatican II, *Sắc lệnh Ad Gentes*, số 2a). Phải cất cao tiếng rao truyền cho thiên hạ nghe biết Tin Mừng cứu độ. Kinh Thánh gọi Đấng Thiên sai là “niềm hy vọng của muôn dân” (Mt 12:21; Rm 15:12); giờ đây Dân thiên sai phải quyết tâm sống và hành động làm sao để có thể đưa Đức Kitô đến với những ai “không có niềm hy vọng” (1Tx 4:13). Đức Kitô muốn Giáo Hội phải là niềm hy vọng cho thế giới; nhưng thực tế cho thấy là nhiều người trong thế giới không còn tín nhiệm Giáo Hội; chính vì thế, dân Kitô càng cần phải cải thiện không ngừng. Dân thiên sai lữ hành sẽ về tới vương quốc cánh chung, lúc mà Thiên Chúa hoàn tất việc đổi mới mọi sự.

Như thế, nhờ tin vào Đức Ki-tô, qua Phép Rửa, chúng ta được gia nhập Dân thánh này, một Dân Có Thủ lãnh, có Đấng làm đầu là

Đức Ki-tô (Cl 1, 18). Có phẩm giá là được làm con cái Thiên Chúa, là anh em của Đức Ki-tô (Ga 20, 17), là Đền thờ Chúa Thánh Thần (Eph 2, 22). Có giới luật là yêu thương (Ga 13, 34; 15, 12). Có sứ mạng làm muối ướp mặn, và làm ánh sáng soi dẫn trần gian (Mt 5, 13-16) qua sứ mạng Loan Báo Tin Mừng.

Câu Hỏi Thảo Luận

1. Vì sao gọi Giáo Hội là Dân Thiên Chúa?
2. Là chi thể trong thân thể Đức Kitô anh chị em đã xây dựng sự Hiệp nhất yêu thương như thế nào trong gia đình và trong cộng đoàn?
3. Thuộc về Đức Kitô, là dân được sai đi, anh chị em có nghĩ mình phải thực hiện sứ mạng Loan Báo Tin Mừng không?

BÀI II

MỤC VỤ GIỚI TRẺ: HẠT NHÂN CỦA SỰ ĐỔI MỚI

Lm Anton Hà Văn Minh

Thế giới thay đổi rất nhanh, thế hệ trẻ của thế kỷ hôm nay đang đối diện với nhiều thách đố trước sự phát triển như vũ bão về khoa học kỹ thuật, nhất là kỹ thuật số, được gọi thời đại 4.0. Theo *ScienceAlert*, ngày 1/1/2025 đánh dấu sự khởi đầu của Thế hệ Beta, bao gồm những người sinh từ năm 2025 đến 2039. McCrindle cho rằng cuộc sống của Thế hệ Beta sẽ được định hình bởi trí tuệ nhân tạo (AI) và tự động hóa, đồng thời họ sẽ đối mặt với những thách thức xã hội lớn như khủng hoảng khí hậu và biến động dân số toàn cầu.

Tuy nhiên giới trẻ hôm nay, mặc dầu được tiếp cận với một nền khoa học công nghệ tiến bộ vượt bậc, nhưng vẫn bị rơi vào một vòng xoáy của chủ nghĩa hưởng thụ ích kỷ, để rồi những tiến bộ khoa học kỹ thuật thay vì mang lại cho các bạn trẻ một niềm vui tràn đầy hy vọng trong cuộc sống, các bạn lại phải mang nhiều nỗi thất vọng đắng cay, khi trong tay chỉ nắm chắc một chiếc điện thoại thông minh, có thể tương tác với nhiều người trên khắp thế giới, nhưng lại có cuộc sống cô độc, vắng hơi ấm của tình người. như một bà mẹ đơn thân đã sẻ chia: "Xã hội hiện đại, nơi phụ nữ không còn kém cạnh đàn ông, cũng làm mờ nhạt dần hình ảnh của

mái ấm gia đình truyền thống. Tất cả chạy theo vòng quay của vật chất, sự nghiệp, và những giấc mơ to lớn. Nhưng khi đêm về, trong căn phòng trống trải, phụ nữ chỉ còn lại chính mình với những suy tư không hồi kết. Những người phụ nữ có nhan sắc thường đạt được gần như mọi thứ: Công việc, tiền tài, sự ngưỡng mộ. Nhưng hạnh phúc gia đình, thứ vốn dĩ giản dị, lại là điều mà họ mãi không thể có trọn vẹn”⁹.

Đứng trước thực tại này, Đức thánh cha Phanxico đã khích lệ: “Này các bạn trẻ, chúng ta thường thấy mình đang phải chiến đấu chống lại một lực hấp dẫn tiêu cực kéo chúng ta xuống, một lực quán tính áp đặt muốn chúng ta nhìn mọi thứ đều xám xịt. Khi điều này xảy ra thì chúng ta phải làm gì? Hãy trỗi dậy! Nhưng để trỗi dậy, chúng ta đừng quên rằng, trước hết chúng ta phải để cho mình được nâng lên. Chúng ta hãy để cho Chúa nắm lấy tay chúng ta, vì Ngài là Đấng không bao giờ làm những ai tin cậy nơi Ngài phải thất vọng, mà luôn nâng đỡ và tha thứ”¹⁰.

Do đó mục vụ giới trẻ hôm nay phải làm sao giúp các bạn trỗi dậy. Trỗi dậy để đối diện với cuộc sống chứ không phải ngồi trên ghế. Các bạn có từng nghĩ, có từng tưởng tượng xem một người trẻ sẽ như thế nào khi ngồi lì trên ghế sofa suốt cuộc đời mình chưa? Các bạn đã hình dung ra điều này chưa? Hãy tưởng tượng điều này; và có những “*chiếc sofa*” khác nhau bám chặt lấy chúng ta và không cho chúng ta đứng dậy¹¹.

1-Hướng dẫn giới trẻ “trỗi dậy” để lên đường tìm gặp Đức Ki-tô,

Đức thánh cha Phanxico đã nhìn thấy giới trẻ không chỉ là tương lai mà là hiện tại của thế giới, ngài nói: “chúng ta không thể chỉ nói rằng người trẻ là tương lai của thế giới. Họ là hiện tại của thế giới; họ góp phần làm cho thế giới được phong phú”.¹² Bởi đó, Giới trẻ phải là dấu chỉ của niềm cho thế giới hôm nay, một thế giới mà nơi

⁹ Nguồn: <https://dantri.com.vn/tinh-yeu-gioi-tinh/hong-nhan-bac-phan-goc-khuat-hanh-phuc-cua-nguoi-phu-nu-thoi-hien-dai-20250103084245324.htm>

¹⁰ Đức Phanxico, Diễn từ của Đức Thánh dành cho Giới trẻ tại quảng trường trước *nước Vương cung thánh đường Santa Maria della Salute* vào Chúa Nhật thứ V Phục Sinh, ngày 28 tháng 04 năm 2024 nhân chuyến viếng thăm Venice

¹¹ NT.

¹² Đức Phanxico, Tông Huấn *Christus Vivit* – Chúa Kito đang sống, số 64

đó giới trẻ đang gặp nhiều khủng hoảng và tổn thương. Tông Huấn *Christus vivit* đã vẽ lên bức tranh âm đăm này: nhiều người trẻ đang sống trong bối cảnh chiến tranh và phải gánh chịu bạo lực dưới vô số hình thức: bắt cóc, tống tiền, tội phạm có tổ chức, buôn bán người, nô lệ tình dục và khai thác tình dục, hãm hiếp trong chiến tranh, v.v. Nhiều người trẻ khác vì đức tin của mình mà khó tìm được một việc làm trong xã hội và phải gánh chịu nhiều hình thức bách hại có thể đưa đến cái chết... Những trường hợp bị lạm dụng và nghiện ngập, cũng như bạo lực và những hành vi lệch lạc¹³, hoặc là "hoàn cảnh khốn khó của những cô gái, vị thành niên lẫn thành niên, phải mang bầu, đến vết thương lòng của họ sau khi phá thai, đến tầm mức lan rộng của HIV, đến những hình thức nghiện ngập (ma túy, cờ bạc, nội dung khiêu dâm, v.v.) và cả đến hoàn cảnh của những trẻ em và thanh thiếu niên đường phố, không nhà cửa, không gia đình và không nguồn lợi kinh tế"¹⁴.

Trước bối cảnh như thế, thay vì bi quan hoặc thất vọng chán nản, Đức Thánh cha khích lệ các bạn trẻ hãy trỗi dậy, hãy lên đường như một người hành hương mang tràn đầy hy vọng, "hãy bước đi trong hy vọng! Hy vọng vượt qua mọi mệt mỏi, mọi khủng hoảng và mọi lo lắng. Hy vọng cho chúng ta một động lực mạnh mẽ để tiến bước, vì đó là một ân ban từ Chúa. Chúa lấp đầy thời gian chúng ta bằng ý nghĩa, chiếu sáng trên con đường chúng ta và chỉ cho chúng ta phương hướng và mục tiêu cuối cùng của cuộc sống"¹⁵.

Trỗi dậy lên đường để tìm ra căn nguyên tuổi trẻ là dấu chỉ của niềm hy vọng cho thế giới hôm nay. Cuộc lên đường tìm kiếm này chắc chắn tuổi trẻ cần sự hướng dẫn của các chủ chăn trong Giáo Hội. Hơn bao giờ hết các chủ chăn phải lấy giới trẻ là tâm điểm của việc canh tân mục vụ. Trước tiên các vị chủ chăn phải hướng dẫn đích điểm của cuộc hành hương lên đường chính là gặp gỡ Chúa Giê-su Kito. Quả thật, trong một thế giới phát triển khoa học kỹ thuật các bạn trẻ đang bị cuốn hút vào chủ trương hưởng thụ tiện

¹³ Nt số 72

¹⁴ Nt số 74.

¹⁵ Đức Phanxicô, *sứ điệp của đức thánh cha cho ngày giới trẻ thế giới lần thứ 39, ngày 24/11/2024*

ích, và hầu như không còn giờ để tìm gặp Đức Kitô, hậu quả mang lại chính là hình thành một lối sống ích kỷ, vô cảm, con tim như đang chết dần và không còn những cảm xúc làm nên giá trị của cuộc sống, và tình yêu dành cho tha nhân trở thành món quà xa xỉ. Đức Ki-tô trở nên xa lạ và từ đó tha nhân cũng thành kẻ xa lạ.

Do đó việc canh tân mục vụ phải giúp các bạn trẻ ý thức về “một cuộc lữ hành hướng về Thiên Chúa, ơn cứu độ của chúng ta và sự viên mãn của mọi điều tốt lành. Mục tiêu, thành tựu và thành công của chúng ta trên đường đi, nếu chúng chỉ là vật chất, sau một khoảng khắc hài lòng ban đầu, sẽ vẫn khiến chúng ta đói, khao khát một cái gì đó lớn hơn. Những điều này không thể làm linh hồn chúng ta mãi nguyện hoàn toàn, bởi vì chúng ta được tạo dựng bởi Đấng vô hạn; và do đó, chúng ta có một mong muốn siêu việt, một động lực liên tục hướng tới việc thực hiện những khát vọng cao hơn, hướng tới sự “lớn hơn”, đó chính là cuộc gặp gỡ với Đức Ki-tô¹⁶. Chính Đức Kitô làm cho các bạn trẻ hiểu được tuổi trẻ và sống tuổi trẻ “không chỉ là đi tìm những thú vui thoáng qua và những thành công hời hợt. Để cho tuổi trẻ đạt được mục đích của nó trong cuộc đời của con, thì đó phải là một thời gian của quảng đại cho đi, chân thành cống hiến, của những hy sinh gian khổ nhưng sinh hoa trái thật phong phú”¹⁷.

2-Chìa khóa canh tân mục vụ giới trẻ

Đức Giáo hoàng Phanxicô đã đề nghị một phong cách mục vụ bắt nguồn từ đối thoại, lắng nghe và đồng hành. Ngài khuyến khích các cộng đồng đức tin và các nhà lãnh đạo mục vụ đảm bảo rằng những người trẻ tuổi có thể tiếp cận với những người cố vấn có chất lượng, những người sẽ đồng hành cùng họ trong cuộc sống và giúp họ trở nên gắn bó với cộng đồng. Đức Thánh cha nói: Mục vụ Giới trẻ phải mang tính “hiệp hành”, nghĩa là có khả năng liên kết trong một “hành trình chung”, điều đó bao hàm “sự quý trọng các đặc sủng mà Chúa Thánh Thần ban cho mỗi thành viên trong Giáo hội theo ơn gọi và vai trò của mình, đồng thời sẽ thúc đẩy mọi thành viên tham gia gánh vác trách nhiệm. [...] Với tinh thần này,

¹⁶ Nt.

¹⁷ Đức Phanxicô, Tông Huấn Christus Vivit – Chúa Kitô đang sống, số 108.

chúng ta sẽ có thể tiến đến một Giáo hội có nhiều tác nhân tham gia và cùng chia sẻ trách nhiệm, một Giáo hội có khả năng cho thấy được nét phong phú nhờ tính đa dạng, đồng thời chúng ta cũng đón nhận với lòng biết ơn sự đóng góp của các tín hữu giáo dân, nhất là của giới trẻ và nữ giới, cùng sự chung tay góp sức của các người sống đời thánh hiến nam và nữ, của các nhóm, hội đoàn và phong trào. Chúng ta không được gạt bỏ một ai hoặc làm cho một ai có thể muốn xa lánh chúng ta”¹⁸.

- *Xây dựng nền tảng tâm linh*

Trong một thời đại phát triển khoa học kỹ thuật vượt trội, các bạn trẻ quan tâm nhiều đến lãnh vực IT, internet, AI, điện thoại thông minh, kỹ thuật số hơn là lãnh vực tâm linh, và vì thế các bạn trẻ hầu như đánh mất khả năng đối thoại, và đối diện với bao hiểm nguy. Quả thật “thế giới kỹ thuật số cũng là một không gian đầy cô đơn, thao túng, khai thác và bạo lực, cho đến cực điểm là trường hợp các trang web đen (*dark web*). Các phương tiện truyền thông kỹ thuật số có thể khiến mọi người bị lệ thuộc, cô lập và mất dần sự tiếp xúc với đời sống thực tế cụ thể, và như thế chúng cản trở sự phát triển của các mối quan hệ đích thực giữa người với người. Nhiều hình thức bạo lực mới đang được phổ biến qua các phương tiện truyền thông xã hội, chẳng hạn như việc ma cũ ăn hiếp ma mới bằng cách tra tấn tinh thần trên mạng; mạng cũng là một kênh để phổ biến các nội dung khiêu dâm và để khai thác người dùng nhằm mục đích tình dục hoặc bóc lột họ qua các trò chơi may rủi”¹⁹, và có thể nói các bạn trẻ phải trả quá đắt cho một cuộc sống không còn niềm tin, xa rời Thiên Chúa.

Vì thế, việc canh tân mục vụ phải là cách thế để nuôi dưỡng mối quan hệ của các bạn trẻ với Chúa và giúp loại bỏ những gì có thể cản trở mối quan hệ đó. Chắc chắn phải có sự đồng hành thiêng liêng của các mục tử để giúp các bạn trẻ phân định để có thể định hướng lại mối tương giao với Chúa, và chuẩn bị nền tảng cho cuộc

¹⁸ Nt số 206

¹⁹ Tài liệu kết thúc Hội nghị Giới trẻ Tiền Thượng Hội đồng, chuẩn bị cho khoá họp thường lệ lần thứ XV của Thượng Hội đồng Giám mục, Roma (24/03/2018), I, 1.

gặp gỡ với Người. Bởi đó việc kiến tạo đời sống tâm linh cho các bạn cấp thiết hơn bao giờ hết qua việc cần:

- *Khích lệ các bạn trẻ tham gia công việc mục vụ Giáo xứ với các sáng kiến thích hợp*

Việc tạo không gian cho cho bạn trẻ phát triển những năng khiếu độc đáo của các bạn trẻ sẽ giúp họ coi trọng vai trò của mình trong công việc mục vụ mà họ tham gia. Việc canh tân mục vụ cần kết hợp sự sáng tạo và niềm đam mê của các bạn trẻ, với sự hướng dẫn khôn ngoan và kinh nghiệm của các các mục tử sẽ giúp các bạn trẻ cảm thấy được coi trọng và gắn bó hơn. Các bạn sẽ cảm nhận rằng họ không chỉ tuân theo một cách mù quáng mà còn được các mục tử hướng dẫn để việc cộng tác của họ trở thành niềm đam mê và nỗ lực gìn giữ truyền thống tốt đẹp, và kiến tạo sự hiệp thông trong giáo xứ.

Vì vậy các bạn trẻ cần được hưởng thụ nền giáo dục Kitô giáo phù hợp như thánh Công đồng Vat. II đề nghị: "Giáo Hội quan tâm đến tất cả các phương thể thích hợp, đặc biệt là những phương thể riêng của mình. Trước hết là chương trình huấn giáo nhằm soi sáng và củng cố đức tin, nuôi dưỡng đời sống theo tinh thần Chúa Kitô, đưa đến việc tham dự ý thức và linh động vào mầu nhiệm phụng vụ, khuyến khích hoạt động tông đồ"²⁰.

Đức Phanxico nhấn mạnh: "Người trẻ giúp chúng ta nhận ra nhu cầu phải có những phong cách làm việc và chiến lược mới. Chẳng hạn, trong khi người lớn thường lo lắng mọi thứ phải được lên kế hoạch, với các cuộc họp định kỳ và thời gian biểu ổn định, thì đa số những người trẻ ngày nay ít quan tâm đến kiểu cách mục vụ này. Mục vụ giới trẻ cần được linh động hơn và mời người trẻ đến với các sự kiện mà nơi đó, người trẻ không chỉ có cơ hội để học hỏi, nhưng còn để chia sẻ cuộc sống, liên hoan, hát múa, nghe những câu chuyện thực của các chứng tử và cùng nhau gặp gỡ Thiên Chúa hằng sống trong cộng đoàn"²¹.

- *Hướng dẫn các bạn trẻ ý thức "thuộc về" cộng đoàn Giáo xứ*

²⁰ Công đồng Vat. II, Tuyên ngôn *Gravissimum educationis* - Giáo dục Kitô giáo, số 4

²¹ Đức Phanxico, Tông Huấn *Christus Vivit* – Chúa Kitô đang sống, số 204

Các bạn trẻ ngày nay “không coi mình là một nhóm yếu thế hay một nhóm xã hội cần được bảo vệ hoặc do đó, là những người thụ động tiếp nhận các chương trình hoặc chính sách mục vụ. Nhiều người muốn trở thành một phần tích cực trong quá trình thay đổi đang diễn ra tại thời điểm hiện tại, như đã được chứng minh bằng những kinh nghiệm tham gia và đổi mới ở cấp cơ sở, coi những người trẻ là những nhân vật chính, dẫn đầu cùng với những người khác”²².

Việc canh tân mục vụ đòi hỏi phải đề cao vai trò giới trẻ trong đời sống của Giáo xứ. Các bạn được trang bị khả năng tham gia vào các vị trí thích hợp trong mục vụ giáo xứ trong các sinh hoạt như loan báo Tin Mừng, giáo lý viên, các đoàn thể ... Không phải tham gia như những thành viên thụ động, nhưng phải là những thành viên năng động với những sáng kiến, các mục tử phải khuyến khích các bạn trẻ phải chủ động đưa ra những cái nhìn tổng thể sinh hoạt mục vụ, không chỉ gói gọn trong nhà thờ nhưng còn phải hướng tầm nhìn đến những nhu cầu của các bạn trẻ trong thời đại để giúp các mục tử hình thành những mô hình sinh hoạt hầu biến cộng đoàn giáo xứ thực sự trở thành địa chỉ đáng tin cậy để các bạn trẻ tìm đến. Đức Phanxico đã nhắc nhở: “Để được người trẻ tín nhiệm, đôi khi Hội Thánh cần tìm lại sự khiêm tốn và đơn sơ lắng nghe, biết nhận ra một ánh sáng nơi những gì người khác nói giúp Hội Thánh hiểu Tin Mừng tốt hơn. Một Hội Thánh luôn phòng thủ, thiếu khiêm tốn, không biết lắng nghe, không chấp nhận bị chất vấn, sẽ đánh mất đi sự tươi trẻ và biến mình thành một viện bảo tàng. Khi đó, làm sao Hội Thánh có thể đáp lại những ước mơ của người trẻ? Tuy Hội Thánh nắm giữ chân lý Phúc âm, nhưng không có nghĩa là Hội Thánh đã hoàn toàn hiểu rõ Tin Mừng; đúng hơn, Hội Thánh phải luôn lớn lên trong sự hiểu biết về kho tàng bất tận này”²³.

Do đó việc canh tân mục vụ giáo xứ luôn hướng tới việc giúp các bạn trẻ ý thức sự “thuộc về” cộng đoàn giáo xứ của các bạn trẻ. Để được như vậy, việc canh tân phải làm cho các bạn trẻ cảm nhận được rằng, sự độc đáo và sáng tạo của các bạn được sự chào đón,

²² Tài liệu chuẩn bị Thượng Hội Đồng Giám mục lần thứ XV, “Giới Trẻ, Đức tin và sự phân định ơn gọi”. Nguồn: https://www.vatican.va/roman_curia/synod/documents/rc_synod_doc_20170113_documento-preparatorio-xv_en.html

²³ Đức Phanxico, Tông Huấn Christus Vivit – Chúa Kito đang sống, số 41

và cộng đoàn giáo xứ trở thành điểm tham chiếu để đề xuất về những cách sống hoặc về một thế giới quan hướng tới ngoại vi như: hỗ trợ những người yếu nhất, cởi mở với người khác và hy vọng thay đổi mỗi tương giao với môi trường chung quanh. “Nhiều người trẻ được lôi cuốn bởi các cơ hội giúp đỡ người khác, nhất là trẻ em và người nghèo. Thường việc phục vụ này là bước đầu tiên để khám phá và tái khám phá đời sống Kitô hữu và Hội Thánh. Nhiều người trẻ mệt mỏi với những chương trình huấn luyện giáo lý và thiêng liêng, và đôi khi họ yêu cầu có cơ hội được tham gia tích cực vào các hoạt động giúp ích cho tha nhân”²⁴. Khi những sáng kiến phục vụ được đón nhận, các bạn sẽ nhận ra rằng mình thuộc về cộng đoàn giáo xứ, đó là khởi điểm cho việc thúc đẩy các bạn hòa nhập vào cuộc sống của Giáo xứ và sẽ nhận ra rằng, một niềm tin không có sự gắn bó với giáo xứ, đức tin đó sẽ không tồn tại

Đức Phanxico đã khẳng định: “người trẻ là tác nhân của Mục vụ Giới trẻ. Chắc chắn họ cần được hỗ trợ và hướng dẫn, nhưng đồng thời họ cũng phải được tự do phát triển những cách thức mới với tinh thần sáng tạo và táo bạo. Vì vậy, sẽ dư thừa nếu tôi dừng ở đây để đưa ra một cẩm nang mục vụ giới trẻ hay những hướng dẫn thực hành mục vụ. Tốt hơn là hãy quan tâm giúp người trẻ vận dụng sự thông minh, năng khiếu và kiến thức của mình để giải quyết các vấn đề nhạy cảm cũng như các mối bận tâm của những người trẻ khác bằng ngôn ngữ của họ”²⁵. Vì thế việc canh tân mục vụ Giáo xứ phải lấy giới trẻ là hạt nhân của việc canh tân, các mục tử phải nỗ lực hành động để giới trẻ không là khách bàng quan, hay là người đứng bên lề của đời sống giáo xứ, nhưng giới trẻ phải là động lực cho việc canh tân mục vụ giáo xứ, bởi giới trẻ đóng vai trò quan trọng trong đời sống của Giáo Hội, cụ thể là cộng đoàn Giáo xứ vì họ là những người lãnh đạo tương lai và tương lai của Giáo xứ, một cộng đoàn Giáo xứ mạnh khỏe là một cộng đoàn có sự cộng tác tích cực và sống động của giới trẻ. Do đó việc canh tân mục vụ Giáo xứ cần lấy giới trẻ làm hạt nhân, và là nền tảng cho việc xây dựng một cộng đoàn giáo xứ sinh động đáp ứng được với nhu cầu phát triển của xã hội hôm nay.

²⁴ Đức Phanxico, Tông Huấn *Christus Vivit* – Chúa Kitô đang sống, số 225.

²⁵ Nt số 203

BÀI III
THÁI ĐỘ Cởi MỞ VÀ TÔN TRỌNG:
NHẠY BÉN TRONG GIAO TIẾP
VỚI CÁC NỀN VĂN HÓA VÀ TÔN GIÁO.

Lm. Giuse Nguyễn Ngọc Ngạn

"Được Thiên Chúa sai đến với muôn dân để nên "bí tích cứu độ phổ quát", đồng thời vì những đòi hỏi căn bản của đặc tính Công giáo và vì mệnh lệnh của Đấng Sáng Lập (x. Mc 16,16), Hội Thánh dành mọi nỗ lực để loan báo Tin Mừng cho tất cả mọi người" (AG, 1), cho nên mọi Kitô hữu đều có nghĩa vụ và quyền lợi để đi khắp nơi và đến với muôn dân.

Nhưng chúng ta phải ra đi gặp gỡ mọi người với một tâm thế như thế nào, vì mỗi người đều có những hoàn cảnh sống khác nhau, có những suy tưởng hành động khác nhau, sống trong các nền văn hóa tôn giáo khác nhau. Cho nên *"Thay vì tỏ ra muốn áp đặt những bó buộc mới, người Kitô hữu phải tỏ ra như là những người muốn chia sẻ niềm vui của mình, chỉ ra một chân trời của cái đẹp, và mời gọi mọi người khác tới dự một bữa tiệc ngon. Hội Thánh phát triển không phải bằng việc chiêu dụ, nhưng "bằng sức thu hút" (EG, 14).* Chúng ta cần phải có thái độ cởi mở và tôn trọng với tất cả mọi người.

Trước hết chúng ta cần phải cởi mở tâm trí chúng ta, nhận biết rằng Thiên Chúa là Cha chung cho tất cả mọi người và tất cả đều là anh chị em của nhau. Mở ra tâm hồn để có thể thấy được Thiên Chúa là Tình yêu thương (1Ga 4, 8), để có thể sống được với niềm vui của Tin Mừng mà Chúa Giêsu đã trao tặng và để đón nhận ân ban của Thần Khí.

Chúng ta cũng cần phải mở ra con người của mình với tất cả chúng sinh. Mở ra để nhận biết được những điều hay lẽ phải nơi các nền văn hóa khác và nơi các tôn giáo trên toàn thế giới; để nhận biết rằng mỗi người đều có nhân phẩm, lý trí, ý chí, tự do... cho riêng mình.

Như *"Những Người Hành Hương Của Hy Vọng"*; và *"Cùng Nhau Loan Báo Tin Mừng"*, chúng ta cần phải có tinh thần tôn trọng với các nền văn hóa và tôn giáo của tha nhân. Trong Lời Chúa mời gọi

đi loan báo Tin Mừng, chúng ta phải ra khỏi chính mình trong không gian và thời gian để trao ban mọi người, vì tha nhân và vì Tình yêu Thiên Chúa để phục vụ, chia sẻ trong tinh thần yêu thương và tôn trọng nhau.

Trong khi vẫn giữ vững Chân lý Chúa Giêsu Kitô là Đấng trung gian duy nhất giữa Thiên Chúa và loài người và là Đấng Cứu Rỗi duy nhất của trần gian, chúng ta cũng cần phải có tâm tình và hành động tôn trọng các nền văn hóa và tôn giáo khác với chúng ta. Có những giá trị nhân bản rất cao quý nơi các văn hóa tôn giáo khác, cụ thể như ở Việt Nam người dân rất hãnh diện về các giá trị tôn giáo của mình, có tinh thần gia đình và ý thức về cộng đồng, yêu thiên nhiên, tôn trọng sự sống, đơn sơ chăm chỉ hòa đồng...

Vì thế, khi hiệp thông chia sẻ loan báo Tin Mừng cho tha nhân, chúng ta cần phải nhận ra những điểm chung tốt lành của nhau và cùng tìm kiếm Chân lý qua những dị biệt với nhau, không phải trong sự chạm trán và đối nghịch nhưng trong tinh thần bổ sung và hòa hợp, chỉ trong tinh thần hiệp hành, lắng nghe chứ không đưa đến tranh luận rồi thành võ luận. Không quá khích, gây mâu thuẫn, chống đối nhau nhưng biết dung hòa và quân bình để chấp nhận nhau. Chúng ta cần phải thành thật và khách quan tìm hiểu về các nền văn hóa và các tôn giáo khác.

Như vậy, chúng ta cần phải cởi mở và tôn trọng những khác biệt của nhau về văn hóa, tôn giáo cũng như chấp nhận những quan điểm ý tưởng của người khác, cởi mở và tôn trọng lắng nghe ý kiến lập trường của người khác, khiêm nhường tìm hiểu học hỏi những điều chân thiện mỹ nơi các nền văn hóa và tôn giáo khác và nơi tha nhân để cùng nhau đi tìm Sự Thật toàn vẹn, tìm được về nơi Chân Lý Tuyệt Đối là Ông Trời, là Thượng Đế..., là Thiên Chúa của chúng ta.

Hỏi tâm:

1. Bạn đã giao tiếp, tương quan như thế nào với các tín đồ tôn giáo khác và những người sống trong một nền văn hóa khác trong địa bàn Giáo xứ của bạn?

2. Khi tiếp xúc các tín đồ tôn giáo khác và những người sống trong một nền văn hóa khác, họ có thể giúp bạn xóa bỏ những

thành kiến, hiểu lầm về họ và tôn giáo của họ; giúp bạn hiểu biết họ nhiều hơn, coi họ cũng chân thành như bạn trong việc đi tìm chân lý, tìm ý nghĩa cuộc đời, cũng bận tâm như bạn về công lý, về hòa bình, về quyền con người ... Bạn có sẵn lòng để Chúa Thánh Thần hướng dẫn mình tiếp xúc với họ không?

3. Khi giao tiếp với các nền văn hóa và tôn giáo khác, bạn có thấy chỗ đứng của các nền văn hóa và tôn giáo trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa không? Và bạn nhìn các nền văn hóa và tôn giáo khác như những người đồng hành hay như những đối thủ cạnh tranh?

BÀI IV

CẦU NGUYỆN: VIỆC TÔNG ĐỒ ƯU TIÊN

Lm. Tôma Vũ Ngọc Tín, S.J.

Dẫn nhập

Loan báo Tin Mừng là sứ mạng Đức Giêsu uỷ thác cho từng người môn đệ, và cầu nguyện chính là việc ưu tiên của sứ mạng đó. Đức Giêsu không chỉ sai các môn đệ ra đi, đến các nơi mà chính Người sẽ đến, nhưng còn truyền dạy họ cầu xin “chủ mùa gặt sai thợ gặt lúa về” (Lc 10, 2). Cầu nguyện giúp mỗi tín hữu kết hiệp với Chúa Giêsu để thực thi sứ mạng và chuyển cầu cho thế giới.

Tông đồ Cầu nguyện, ngày nay được canh tân thành Mạng Lưới Cầu Nguyện Của Đức Giáo Hoàng (Pope’s Worldwide Prayer Network – PWP),²⁶ là một con đường sống động và gần gũi để mỗi tín hữu thực thi sứ mạng bằng lời cầu nguyện. Dù không thể trực tiếp đi đến các vùng truyền giáo, các tín hữu sống tinh thần tông đồ cầu nguyện vẫn có thể thi hành sứ mạng và đồng hành thiêng liêng với những ai đang trực tiếp dẫn thân trong sứ mạng. Khi cầu nguyện, mỗi tín hữu không chỉ góp phần vào sứ mạng mà còn để chính mình được biến đổi, trở nên dấu chỉ sống động của Tin Mừng trong đời sống hằng ngày.

²⁶ <https://www.popesprayer.va>

Kết hiệp với Chúa Giêsu

Đức Giêsu không chỉ sai phái các môn đệ đi rao giảng Tin Mừng, mà còn mời gọi họ cầu xin “chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về” (Lc 10, 2), vì loan báo Tin Mừng là hoạt động của chính Thiên Chúa. Một trong những hình thức cầu nguyện mang lại sức mạnh đặc biệt cho sứ mạng loan báo Tin Mừng là cầu nguyện chuyển cầu (EG, số 281). Lời nguyện chuyển cầu liên kết sâu xa mỗi người chúng ta với tha nhân (Pl 1, 4.7). Qua cầu nguyện, chúng ta kết hiệp với Chúa và dâng lên Ngài ước nguyện cho Giáo Hội và cho thế giới.

Kết hiệp với Chúa Giêsu là phương thế thiêng liêng hữu hiệu để thi hành sứ mạng loan báo Tin Mừng. Khi kết hiệp với Chúa Giêsu, lời cầu nguyện trở nên hành động yêu thương, hiệp thông và chia sẻ với tha nhân và thế giới. Cầu nguyện không chỉ là hành động thiêng liêng mà còn là lời đáp lại tiếng gọi của Chúa.

Sự kết hiệp này không chỉ giúp mỗi người tham dự vào sứ mạng loan báo Tin Mừng mà còn giúp mỗi người mở rộng trái tim, được biến đổi trở nên đồng điệu với Trái Tim Thiên Chúa, Đấng luôn thao thức vì ơn cứu độ của con người. Thế giới chính là cánh đồng sứ vụ. Mỗi góc khuất của thế giới đều là một phần trong cánh đồng lúa chín của Thiên Chúa. Kết hiệp với Chúa Giêsu, lời nguyện chuyển cầu mở lòng mỗi người chúng ta ra với thế giới, ngắm nhìn thế giới qua nhãn quan thiêng liêng, và đặt mình vào dòng chảy sứ mạng toàn cầu của Giáo Hội.

Tông đồ cầu nguyện

Cầu nguyện không chỉ là một phần của sứ mạng mà chính là sứ mạng. Khi cầu nguyện, người tín hữu bước vào mối hiệp thông sâu xa với Thiên Chúa và Giáo Hội, góp phần vào công cuộc loan báo Tin Mừng ngay cả khi không thể trực tiếp hiện diện tại một nơi chốn nào đó, như thánh nữ Têrêsa Hài đồng Giêsu tham gia sứ mạng loan báo Tin Mừng ngay cả khi sống trong dòng kín.²⁷ Tông đồ cầu nguyện là lời đáp lại tiếng Chúa gọi, mời gọi ta dâng lên Ngài mọi tư tưởng, lời nói, việc làm, biến từng phút giây đời thường thành một lời kinh sống động. Qua đó, ta mở rộng tâm hồn, hướng

²⁷ <https://www.popesprayer.va/history-of-the-eucharistic-youth-movement/>

đến những nhu cầu lớn lao của nhân loại và cộng tác với Chúa trong công trình cứu độ.

Tinh thần tông đồ cầu nguyện cũng thể hiện qua sự liên đới với những người đang dẫn thân loan báo Tin Mừng. Khi cầu nguyện cho các nhà truyền giáo, ta trở thành điểm tựa thiêng liêng, nâng đỡ họ trước những khó khăn, thử thách. Một lời nguyện chân thành, một hy sinh nhỏ bé dâng lên Chúa có thể trở thành nguồn ơn nâng đỡ, giúp họ kiên trì và can đảm trong sứ vụ. Nhờ cầu nguyện, chúng ta không chỉ đồng hành với những người đang trực tiếp thi hành sứ mạng, mà còn tích cực góp phần vào sứ mạng.

Cầu nguyện còn giúp mỗi người tín hữu biến đổi chính mình trở thành tông đồ thực sự trong môi trường sống hằng ngày. Khi gắn bó mật thiết với Chúa, ta học được cách yêu thương, tha thứ và phục vụ theo tinh thần Tin Mừng. Mỗi ngày, qua những việc nhỏ bé như dâng lời nguyện tắt, tạ ơn trong công việc, hay chấp nhận hy sinh vì tha nhân, ta đang thực sự sống tinh thần tông đồ cầu nguyện, góp phần đem Chúa đến với mọi người, mọi nơi.

Cầu nguyện như một việc tông đồ

Cầu nguyện thật sự là một việc tông đồ, thực thi lệnh truyền của Đức Giêsu: "Anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về." Tham gia vào ý cầu nguyện của Đức Giáo Hoàng là một cách cụ thể để thi hành việc tông đồ này. Hằng tháng, Đức Giáo Hoàng đưa ra ý cầu nguyện cho các nhu cầu khác nhau của Giáo Hội và thế giới, mời gọi tín hữu hiệp thông cầu nguyện. Những ý cầu nguyện này là một nhịp cầu liên kết các tín hữu và là dấu chỉ hữu hình của sự hiệp thông. Hiệp thông cầu nguyện theo các ý chỉ này, người tín hữu tham dự vào sứ mạng của Giáo Hội một cách sống động và cụ thể.

Một trong những thực hành cụ thể hằng ngày giúp mỗi người tín hữu thánh hoá bản thân và tham gia vào Mạng Lưới Cầu Nguyện Của Đức Giáo Hoàng chính là thực hành "Dâng ngày". Mỗi ngày sống là một của lễ mà mỗi người được mời gọi dâng lên Chúa (1Cr 10, 31). Khi cầu nguyện dâng ngày như thế, người tín hữu cũng cùng Chúa nhìn vào ngày sống của mình, nhìn đến tương lai trước mắt với niềm hy vọng và tín thác.

Trong ngày, dù bận rộn với nhịp sống hối hả, mỗi người vẫn có thể kết hiệp với Chúa, đặc biệt khi đối diện với thách đố hay vấn đề trong cuộc sống, có thể dừng lại nhận định hoặc dâng lên Chúa lời nguyện tắt: “Hãy ở lại trong Thầy như Thầy ở lại trong anh em” (Ga 15, 4). Mỗi công việc, dù nhỏ bé hay quan trọng, đều có thể trở thành cơ hội để hướng lòng về Chúa, xin Ngài đồng hành và chúc phúc. Khi vui, tạ ơn; khi mệt mỏi, xin ơn nâng đỡ; khi buồn, ta nương tựa vào Chúa.

Cuối ngày là thời khắc quý báu để người tông đồ hồi tâm cầu nguyện, nhìn lại một ngày đã qua trong ánh sáng thiêng liêng. Dừng lại để cảm ơn Chúa vì những hồng ân đã nhận, nhận ra những lỗi lầm và xin ơn sửa đổi. Phút hồi tâm giúp người tín hữu sống ý thức hơn về sự hiện diện và hoạt động của Thiên Chúa trong đời sống thường ngày, nhận ra những cơ hội phục vụ đã bỏ lỡ, và chuẩn bị tâm hồn để ngày mai sống tốt hơn. Khi phó dâng tất cả cho Chúa trước khi nghỉ ngơi, người tín hữu an tâm vì biết rằng mình luôn được Chúa yêu thương và hướng dẫn.

Kết luận

Cầu nguyện là linh hồn của sứ mạng loan báo Tin Mừng. Khi kết hiệp với Chúa Giêsu, mỗi tín hữu trở thành tông đồ cầu nguyện, chuyển cầu cho Giáo Hội và cho thế giới. Dù không thể trực tiếp dẫn thân truyền giáo, mỗi Kitô hữu vẫn có thể góp phần vào sứ mạng qua lời cầu nguyện và dâng hiến đời sống hằng ngày. Nhờ đó, không chỉ tham gia sứ mạng và nâng đỡ những người đang rao giảng Tin Mừng, mà chính mình cũng được biến đổi, trở thành chứng nhân sống động của Tin Mừng giữa lòng đời.

Hồi tâm

1. Tôi có thường dành thời gian gặp Chúa? Tôi thường dành thời gian trò chuyện với Chúa như thế nào? Tôi có thường nhớ đến Ngài trong những lúc vui, buồn hay mệt mỏi?
2. Tôi cầu nguyện thế nào cho Giáo Hội, cho sứ mạng của Giáo Hội và cho những người đang gặp khó khăn không?
3. Tôi quan tâm thế nào đến các nhu cầu của anh chị em sống quanh mình, trong cộng đoàn giáo xứ? Lời cầu nguyện của tôi giúp biến đổi đời sống tôi ra sao?

DIỄN ĐÀN**HỘI CHỨNG VÔ CẢM****Trâm Thiên Thu**

Bác học Albert Einstein nhận định: “Thế giới sẽ bị hủy diệt không phải bởi những người làm điều ác, mà bởi những người đứng nhìn mà không làm gì cả”. Cách so sánh thật đáng giật mình. Thật vậy, mọi thứ đều có tính liên đới, kể cả tội lỗi, và có tính dây chuyền như hiệu ứng Domino vậy.

Chúng ta dễ nhận thấy sự nguy hiểm đối với văn hóa sự chết, nhưng với văn hóa thờ ơ, chúng ta coi là bình thường, là “chuyện nhỏ” thôi, nhưng thật ra nó cũng nguy hại không kém – nói thẳng ra là sự vô cảm. Người ta gọi đó là hội chứng hoặc bệnh vô cảm. Bệnh này không “nhẹ” mà là chứng “nan y” như một loại ung thư bất trị. Mặc dù nó không gây ra cái chết thể lý nhưng gây ra cái chết tinh thần. Rất nguy hiểm và đáng sợ!

Người ta vô cảm vì cảm xúc chai lì, tâm hồn xơ cứng, sống dửng dưng với những gì xảy ra xung quanh, nhưng rất quan tâm tư lợi. Gặp cái đẹp hoặc cái xấu cũng thờ ơ, không chút rung động. Chứng vô cảm càng ngày càng có chiều hướng lây lan, nếu không ngăn chặn thì có thể trở thành một căn bệnh mang tính xã hội. Trong cơn lốc toàn cầu hóa và hội nhập quốc tế, cùng với việc tiếp thu những tinh hoa của văn minh nhân loại, lối sống hưởng thụ và mặt trái của kinh tế thị trường đang tác động mạnh đến tâm lý xã hội, hình thành lối sống thực dụng trong một số người. Vô cảm là ích kỷ. Việt Nam đang ở trong “cơn lốc” đó.

Sự vô cảm không chỉ xảy ra giữa những người xa lạ hoặc không quen biết, mà xảy ra ngay trong gia đình, giữa những người máu mủ ruột rà với nhau. Trước đây là ti-vi, bây giờ là điện thoại thông minh. Vật dụng thông minh khiến người ta ngu xuẩn và dần dần hóa... vô cảm!

Chính “cái tôi” rất đáng sợ vì nó khiến người ta bất chấp tất cả. Ngay từ thời Cựu Ước cũng đã xảy ra. Vì để “cái tôi” nổi dậy mà Cain đã nhẫn tâm hạ sát chính em ruột của mình (St 4:3-8). Vì ích

kỷ và ghen ghét mà những người anh định sát hại “thằng chiêm bao” Giuse, và rồi đành lòng bán đứng em ruột mình (St 37:12-36).

Thời Tân Ước cũng có nhiều trường hợp vô cảm. Một trường hợp là “Người Tá Điền Sát Nhân” (Mt 21:33-39; Mc 12:1-9; Lc 20:9-15), vì vô cảm mà bất kể mọi sự, không chút xót thương ai. Một trường hợp khác là các kinh sư và nhóm Biệt Phái, họ vô cảm trước “Người Phụ Nữ Ngoại Tình” (Ga 8:2-11) nên họ dẫn chị đến gặp Chúa Giêsu, vừa có ý tố cáo chị vừa tìm cách gài bẫy Ngài.

Một trường hợp khác nữa là nhóm Biệt Phái và ông Simôn, họ vô cảm với “Người Phụ Nữ Tội Lỗi” (Lc 7:36-50). Họ “ngứa mắt” khi thấy chị ngồi bên chân Chúa Giêsu mà khóc lóc và lấy tóc lau chân Ngài. Ông Simôn nghĩ: “Nếu quả thật ông này là ngôn sứ thì hẳn phải biết người đàn bà đang đụng vào mình là ai, là thứ người nào: một người tội lỗi!”. Chúa Giêsu biết hết, và Ngài trách tính vô cảm của ông: “Tôi vào nhà ông: nước lã, ông cũng không đổ lên chân tôi, còn chị ấy đã lấy nước mắt tưới ướt chân tôi, rồi lấy tóc mình mà lau. Ông đã chẳng hôn tôi một cái, còn chị ấy từ lúc vào đây, đã không ngừng hôn chân tôi. Dầu ôliu, ông cũng không đổ lên đầu tôi, còn chị ấy thì lấy dầu thơm mà đổ lên chân tôi”. Cứ tưởng mình “ngon lành” nào ngờ quá. Thật là xấu hổ!

Đáng sợ là vô cảm ở giáo sĩ, như trong dụ ngôn “Người Samari Tốt Lành” (Lc 10:29-37). Là người xa lạ và ngoại giáo nhưng ông đã cứu giúp nạn nhân bị cướp đánh trọng thương, không quản ngại gì, còn những kẻ có chức có quyền và những kẻ có tiếng là đạo đức thì lại vô tâm, vô cảm, chẳng khác gì bất nhân. Đừng tưởng mình là gì mà “chảnh”, dạy người khác mà mình mất dạy. Còn nữa, cả hai thằng con đều vô cảm với người cha trong dụ ngôn “Người Cha Nhân Hậu” (Lc 15:11-31).

Đặc biệt là tại Vườn Dầu, ba môn đệ được Thầy Giêsu tín cẩn nhất mà lại “vô tư” nhất, Thầy lo buồn đến chết được mà ba trò vẫn ngủ ngon (Mt 26:36-46; Mc 14:32-42; Lc 22:39-46). Thực chất là gì nếu không là vô cảm? Thảo nào Chúa Giêsu cảnh báo: “Hãy coi chừng kẻ ánh sáng nơi anh lại thành bóng tối” (Lc 11:35).

Tục ngữ nói: “Thương người như thể thương thân”. Luật Chúa dạy: “Mến Chúa hết lòng và yêu người như chính mình”. Yêu thương là cách hoàn thiện như Cha trên trời. Yêu thương là chạnh

lòng thương, động lòng trắc ẩn, là bác ái, là thương xót. Thánh Phaolô căn dặn và khuyến cáo: “Lòng bác ái không được giả hình giả bộ. Anh em hãy góm ghét điều dữ, tha thiết với điều lành; thương mến nhau với tình huynh đệ, coi người khác trọng hơn mình; nhiệt thành, không trễ nải; lấy tinh thần sốt sắng mà phục vụ Chúa. Hãy vui mừng vì có niềm hy vọng, cứ kiên nhẫn lúc gặp gian truân, và chuyên cần cầu nguyện. Hãy chia sẻ với những người trong dân thánh đang lâm cảnh thiếu thốn, và ân cần tiếp đãi khách đến nhà” (Rm 12:9-13).

Văn sĩ Helen Adams Keller nhận xét: “Chúng ta có thể đã chữa trị được hầu hết thói xấu xa, nhưng chúng ta vẫn chưa tìm ra liều thuốc cho thói xấu tồi tệ nhất, đó là sự vô cảm của con người”. Chính khách Bob Riley nói: “Khoan dung cho cái ác chỉ dẫn tới thêm nhiều điều ác. Khi người tốt đứng nhìn và chẳng làm gì trong sự thống trị của cái ác, cộng đồng của họ sẽ bị nuốt trọn”. Đó là sự bàng quan, chính sự bàng quan là một dạng thờ ơ, vô cảm đối với tha nhân.

Thiên Chúa xác định với mỗi chúng ta: “Ta thương con, thương con thật nhiều” (Gr 31:20). Chúng ta không thể vô cảm đối với người khác, phải thương xót mọi người, bất kỳ ai, nhất là với người “không cùng phe” với mình, vì Chúa Giêsu đặt vấn đề: “Nếu anh em yêu thương kẻ yêu thương mình thì anh em nào có công chi? Ngay cả những người thu thuế cũng chẳng làm như thế sao? Nếu anh em chỉ chào hỏi anh em mình thôi thì anh em có làm gì lạ thường đâu? Ngay cả người ngoại cũng chẳng làm như thế sao?” (Mt 5:46-47). Khó trả lời ghê đi!

Có liệu pháp nào để chữa bệnh vô cảm? Phải tập yêu – yêu những gì mình không thích, thông cảm với người không ưa mình. Khó lắm, nhưng khó không có nghĩa là không làm được. Cái gì cũng phải học: Học ăn, học nói, học gói, học mở. Yêu cũng phải học và tập luyện để biết cách. Chúa Giêsu dạy: “Anh em hãy có lòng nhân từ như Cha anh em là Đấng nhân từ” (Lc 6:36). Thánh Phaolô khuyên: “Anh em là những người được Thiên Chúa tuyển lựa, hiến thánh và yêu thương. Vì thế, anh em hãy có lòng thương cảm, nhân hậu, khiêm nhu, hiền hoà và nhẫn nại” (Cl 3:12). Nhân từ là thở hơi thở của tình yêu, thương xót là nhịp đập của trái tim.

Thánh Vịnh gia cầu xin: “Lạy Chúa Trời, xin tạo cho con một tấm lòng trong trắng, đổi mới tinh thần cho con nên chung thủy” (Tv 51:12). Đó là một liệu pháp hữu hiệu. Tất nhiên không thể thiếu niềm tin thác theo cách Chúa Giêsu dạy Thánh nữ Faustina: “Lạy Chúa Giêsu, con tin thác vào Ngài”.

Sự vô cảm, ích kỷ, bàng quan, thờ ơ, lãnh đạm, dửng dưng,... là chướng ngại vật trên đường đến với Thiên Chúa, là hàng rào ngăn cản chúng ta gặp gỡ Thiên Chúa qua tha nhân. Chúa Giêsu nói rõ: “Nếu anh em không ăn ở công chính hơn các kinh sư và người Biệt Phái thì sẽ chẳng được vào Nước Trời” (Mt 5:20). Vô cảm là lỗi đức ái. Lỗi đức ái là tội nặng. Ai lỗi đức ái sẽ bị tống vào ngục tối, không thể ra khỏi đó “trước khi trả hết đồng xu cuối cùng” (Mt 5:26).

Mùa Chay là dịp đặc biệt để thi hành đức ái. Có nhiều cách sống đức ái, có thể liên quan vật chất hoặc tinh thần. Chương 13 thư của Thánh Phaolô gửi giáo đoàn Côrintô cho biết: “Giả như tôi có nói được các thứ tiếng của loài người và của các thiên thần đi nữa, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng khác gì thanh la phèng phèng, chũm choẹ xoang xoảng. Giả như tôi được ơn nói tiên tri, và được biết hết mọi điều bí nhiệm, mọi lẽ cao siêu, hay có được tất cả đức tin đến chuyển núi dời non, mà không có đức mến, thì tôi cũng chẳng là gì. Giả như tôi có đem hết gia tài cơ nghiệp mà bố thí, hay nộp cả thân xác tôi để chịu thiêu đốt, mà không có đức mến, thì cũng chẳng ích gì cho tôi. Đức mến thì nhẫn nhục, hiền hậu, không ghen tương, không vênh vang, không tự đắc, không làm điều bất chính, không tìm tư lợi, không nóng giận, không nuôi hận thù, không mừng khi thấy sự gian ác, nhưng vui khi thấy điều chân thật. Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, hy vọng tất cả, chịu đựng tất cả. Đức mến không bao giờ mất được. Ôn nói tiên tri ư? Cũng chỉ nhất thời. Nói các tiếng lạ chẳng? Có ngày sẽ hết. Ôn hiểu biết ư? Rồi cũng chẳng còn. Vì chưng sự hiểu biết thì có ngần, ôn nói tiên tri cũng có hạn. Khi cái hoàn hảo tới, thì cái có ngần có hạn sẽ biến đi. Cũng như khi tôi còn là trẻ con, tôi nói năng như trẻ con, hiểu biết như trẻ con, suy nghĩ như trẻ con; nhưng khi tôi đã thành người lớn, thì tôi bỏ tất cả những gì là trẻ con. Bây giờ chúng ta thấy mờ mờ như trong một tấm gương, mai sau sẽ được mặt giáp mặt. Bây giờ tôi biết chỉ có ngần có hạn, mai sau tôi sẽ được biết

hết, như Thiên Chúa biết tôi. Hiện nay đức tin, đức cậy, đức mến, cả ba đều tồn tại, nhưng CAO TRỌNG HƠN CẢ LÀ ĐỨC MẾN”.

Nói về đức ái, Kinh Thánh xác định: “Thương xót kẻ khó nghèo là cho Đức Chúa vay mượn, Người sẽ đáp trả xứng việc đã làm” (Cn 19:17).

Lạy Thiên Chúa từ bi nhân hậu, xin hoán cải và biến đổi chúng con, xin thay trái tim bằng đá trong chúng con bằng trái tim bằng Thịt Máu Ngài, xin thay đổi số phận chúng con và xin cứu độ chúng con. Amen.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN NĂNG, TGM TGP Sài Gòn-Tp HCM

ĐỨC CHA GIUSE BÙI CÔNG TRÁC, GMPT TGP Sài Gòn-Tp HCM

ĐỨC CHA GIUSE VŨ VĂN THIÊN, TGM TGP Hà Nội

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN CHÍ LINH, TGM TGP Huế

ĐỨC CHA GIUSE ĐẶNG ĐỨC NGÂN, TGM phó TGP Huế

ĐỨC CHA GIUSE ĐỖ MẠNH HÙNG, GM GP Phan Thiết

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN ĐỨC CƯỜNG, GM GP Thanh Hóa

ĐỨC CHA GIUSE ĐINH ĐỨC ĐẠO, Nguyên GM GP Xuân Lộc

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN TẤN TƯỚC, GM GP Phú Cường

ĐỨC CHA GIUSE ĐỖ QUANG KHANG, GM GP Bắc Ninh

ĐỨC CHA GIUSE NGUYỄN VĂN TOÀN, GM GP Long Xuyên

ĐỨC CHA GIUSE HUỲNH VĂN SỸ, GM GP Nha Trang

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Đức Cha.

ĐỂ ĂN CHAY HIỆU QUẢ

Viễn Đông (chuyển ngữ từ beliefnet.com)

Hằng năm, chúng ta có Mùa Chay để noi gương Chúa Giêsu ăn chay và cầu nguyện trong hoang địa 40 đêm ngày (Lc 4:1-2). Đây là dịp thuận tiện để chúng ta thực hành dạng hy sinh mới hoặc phong phú hóa đời sống cầu nguyện.

1. ĂN CHAY NGÀY THỨ SÁU: Mỗi năm, Giáo Hội yêu cầu chúng ta chỉ ăn chay hai ngày – Thứ Tư Lễ Tro và Thứ Sáu Tuần Thánh, nhưng chúng ta có thể ăn chay nhiều hơn để có lợi cho linh hồn chúng ta, nhất là trong Mùa Chay này. Và đừng quên rằng chúng ta phải kiêng thịt vào các ngày Thứ Sáu trong Mùa Chay.

2. ĐI ĐÀNG THÁNH GIÁ: Đa số các giáo xứ đều đi Đàng Thánh Giá vào các ngày Thứ Sáu trong Mùa Chay, nhiều giáo xứ còn đi Đàng Thánh Giá mỗi tuần vào ngày Thứ Sáu. Hãy cố gắng dành thời gian đến nhà thờ để cùng mọi người theo chân Chúa Giêsu trên 14 chặng đau khổ của Ngài.

3. VIẾNG THÁNH THỂ: Hãy dành thời gian cầu nguyện trước Thánh Thể, đó là điều làm vui lòng Chúa Giêsu, Đấng cứu độ chúng ta. Trong lúc dầu sôi lửa bỏng, các môn đệ vẫn “vô tư”, Chúa Giêsu nói với họ: “Thế ra anh em không thể canh thức nổi với Thầy một giờ sao? Anh em hãy canh thức và cầu nguyện, để khỏi lâm vào cơn cám dỗ. Vì tinh thần thì hăng say, nhưng thể xác lại yếu hèn” (Mt 26:40-41). Viếng Thánh Thể còn quen gọi là “làm giờ thánh”.

4. THỰC HÀNH BÁC ÁI: Hãy thực hành bác ái cụ thể bằng cách hy sinh sự thoải mái riêng để trao tặng quần áo, dụng cụ, tiền bạc,... cho những người còn phải sống khó khăn hơn mình. Bạn cũng có thể dành thời gian đi làm từ thiện, thăm viếng bệnh nhân và người già để an ủi và cảm thông nỗi khổ với họ. Mùa Chay là thời Thiên Chúa thi ân, là ngày Thiên Chúa cứu độ (2Cr 6:2).

5. SUY NIỆM PHÚC ÂM: Hãy cầu xin Chúa Thánh Thần soi sáng cho bạn hiểu đúng và thực hành Lời Chúa trong cuộc sống hằng ngày. Hãy dành thời gian cầu nguyện và suy niệm khi đọc Phúc Âm nói về cuộc khổ nạn và sự chết của Chúa Giêsu.

6. GƯƠNG THÁNH NHÂN: Các thánh là những anh hùng đức tin. Họ cũng là những người sống bình thường như chúng ta, nhưng họ đã thực hành nhân đức một cách phi thường. Họ có thể

giúp chúng ta hành động can trường như họ. Trong Mùa Chay, hãy noi gương vị thánh nào mà bạn yêu mến và cố gắng sống như vị thánh đó. Hãy xin vị thánh đó nguyện giúp cầu thay cho bạn.

7. VÀO SA MẠC: Vào sa mạc là sống trong “khoảng lặng” của tâm hồn ngay giữa cuộc sống ồn ào náo nhiệt này. Hãy giảm bớt các hoạt động vô bổ hoặc chưa thực sự cần thiết. Hãy tắt ti-vi, máy vi tính, điện thoại,... Chỉ sử dụng chúng khi thực sự cần thiết. Hãy tận hưởng sự thinh lặng, hãy dành thời gian sống cho người khác, đặc biệt là hãy dành thời gian gặp gỡ Chúa, vì chúng ta chỉ có thể gặp Ngài nơi “sa mạc tâm hồn” mà thôi: “Khi cầu nguyện, hãy vào phòng, đóng cửa lại, và cầu nguyện cùng Cha của anh, Đấng hiện diện nơi kín đáo” (Mt 6:6).

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

LM GIUSE TRẦN PHÚ SƠN, Đặc trách HH. LCTX GP Xuân Lộc

LM GIUSE BẠCH KIM TRI, LH HỘI LCTX GP Phan Thiết

LM GIUSE LÊ ĐOÀI TÚC, LH CĐ LCTX GP Hưng Hóa

LM GIUSE BÙI VĂN PHƯƠNG, LH CĐ LCTX GP Thái Bình

LM GIUSE MAI TRẦN ĐIỆN, Phó LH CĐ LCTX GP Thái Bình

LM GIUSE VŨ MINH ĐẠO, Đặc trách HỘI LCTX GP Bà Rịa

LM GIUSE NGUYỄN VĂN HOÀNG, LH CĐ LCTX GP Thanh Hóa

LM GIUSE ĐẶNG XUÂN HƯƠNG, LH CĐ LCTX GP Nha Trang

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

HÀNH HƯƠNG NĂM THÁNH

Fx. **ĐỖ CÔNG MINH**

Năm Thánh 2025 theo Sắc Chỉ Năm Thánh của Đức Thánh Cha Phanxico là “cơ hội cho mỗi người nhen nhóm lại niềm hy vọng”. Giáo Hội mời gọi các tín hữu ý thức cách sâu xa và tín thác tuyệt đối vào tình yêu thương bao la của Thiên Chúa, Đừng không bao giờ làm cho con cái mình thất vọng (x. SCNT, 1).

“Năm Thánh 2025 là một Năm Thánh mang nét đặc trưng của niềm hy vọng không bao giờ mất đi, niềm hy vọng nơi Thiên Chúa. Ước mong Năm Thánh này cũng giúp chúng ta lấy lại niềm tin cần thiết vào Giáo Hội và vào xã hội, vào các mối tương quan liên vị, vào các mối quan hệ quốc tế, vào việc thăng tiến phẩm giá của mọi người và tôn trọng thiên nhiên” (SCNT, 25).

Một trong những hoạt động của Năm Thánh là việc HÀNH HƯƠNG tới các địa điểm được Giáo hội chỉ định. Việc Hành hương trong đạo Công giáo có lịch sử lâu đời, bắt nguồn từ những thế kỷ đầu tiên của Kitô giáo. Đây là một truyền thống quan trọng, thể hiện lòng sùng kính và khao khát đến gần hơn với Thiên Chúa qua việc viếng thăm những địa điểm thiêng liêng.

Hành hương trong Giáo hội Công giáo có nguồn gốc từ Do Thái giáo, trong đó người Do Thái thường hành hương đến Đền thờ Giêrusalem. Sau khi Chúa Giêsu chịu chết và phục sinh, các Kitô hữu bắt đầu đến thăm các địa điểm gắn liền với cuộc đời của Người, như Bêlem (nơi Chúa sinh ra) và Giêrusalem (nơi Người chịu khổ nạn và phục sinh). Cuộc bách hại Kitô hữu thời Đế quốc La Mã (thế kỷ I - III) khiến việc hành hương gặp nhiều khó khăn. Đến khi Hoàng đế Constantine hợp pháp hóa Kitô giáo (năm 313, với Sắc lệnh Milan), việc hành hương trở nên phổ biến hơn. Thánh Helena, mẹ của Constantine, đã tìm kiếm và xây dựng nhiều nhà thờ trên các địa điểm thiêng liêng tại Thánh Địa.

Ngày nay, hành hương vẫn giữ vai trò quan trọng trong đời sống đức tin của người Công giáo, thu hút hàng triệu tín hữu mỗi năm.

Hành hương là một hành vi đạo đức có giá trị và ý nghĩa thiêng liêng với 5 chiều kích:

a. Cánh chung: nhắc nhở cuộc đời này không có chi bền vững và mỗi người phải là một lữ khách luôn hướng về trời. Hành hương là một cơ hội đặc biệt thuận lợi để lãnh nhận Bí tích Giải tội.

b. Lễ hội: hành hương mang lấy niềm vui Lên Đền. Niềm vui ấy phá vỡ sự đơn điệu của cuộc sống thường nhật và là cơ hội để bày tỏ tình huynh đệ Kitô giáo.

c. Phụng tự: người hành hương đến gặp gỡ Thiên Chúa để hiện diện trước tôn nhan Ngài, thờ lạy và mở tấm lòng ra với Ngài.

d. Tông đồ: hành hương là một việc loan báo đức tin và khách hành hương là những "sứ giả lưu động của Chúa Kitô".

e. Hiệp thông: trong lòng tin và đức ái, người hành hương hiệp thông với chính Chúa, với các thánh trên trời, với những kẻ cùng đi, với cộng đoàn địa phương, với toàn thể nhân loại, nhất là những người đau khổ cũng như đói nghèo.

Trong Năm Thánh 2025, người tín hữu Công giáo được mời gọi tham dự hành hương với tinh thần đặc biệt, theo chủ đề do Đức Giáo Hoàng Phanxicô công bố: *"Những người hy vọng không bị thất vọng"* (Spes non confundit - Rm 5,5). Hành hương trong Năm Thánh không chỉ là một cuộc hành trình thể lý đến những địa điểm thiêng liêng, mà còn là hành trình thiêng liêng để hoán cải, canh tân đức tin và kín múc ơn toàn xá.

1. Hành hương với tinh thần hoán cải và đổi mới đức tin

Hành trình tâm hồn: Không chỉ là việc di chuyển đến các thánh địa, hành hương còn là dịp để xét mình, ăn năn và quay về với Thiên Chúa.

Xưng tội và lãnh nhận ơn toàn xá: Theo truyền thống Năm Thánh, tín hữu được mời gọi xưng tội, tham dự Thánh lễ, rước lễ và cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng để lãnh nhận ơn toàn xá.

2. Hành hương với niềm hy vọng và lòng tín thác

Chủ đề của Năm Thánh nhấn mạnh đến niềm hy vọng Kitô giáo, mời gọi tín hữu đặt trọn niềm tin vào Chúa dù đối diện với khó khăn hay thử thách.

Hành hương là cơ hội để tín hữu gặp gỡ Chúa, cảm nhận sự hiện diện của Người trong cuộc sống, và tìm được sức mạnh mới để tiếp tục hành trình đức tin.

3. Hành hương trong tinh thần hiệp hành và liên đới

Hành hương không chỉ mang tính cá nhân mà còn là một trải nghiệm cộng đoàn, giúp tín hữu sống tinh thần hiệp thông, tham gia và sứ vụ của Giáo hội.

Năm Thánh 2025 cũng hướng đến sự liên đới và bác ái, mời gọi tín hữu thực hành các việc làm từ thiện, giúp đỡ người nghèo và những người gặp khó khăn.

4. Hành hương trong niềm vui và lòng biết ơn

Năm Thánh là thời gian đặc biệt để cảm tạ Thiên Chúa về những hồng ân Người ban. Hành hương giúp tín hữu trải nghiệm niềm vui đức tin, gặp gỡ anh chị em trong Chúa và sống tinh thần phó thác.

Tại Tổng Giáo Phận Saigon-TPHCM, Đức Tổng Giám Mục GIUSE NGUYỄN NĂNG đã chỉ định các nhà thờ sau đây là các điểm hành hương để lãnh ơn Toàn Xá:

1/ Nhà thờ Chính Tòa, 2/ Nhà thờ Thanh Đa, 3/Nhà thờ Phanxicô Xaviê Chợ Lớn, 4/Nhà thờ Fatima Bình Triệu, 5/Nhà thờ Chợ Quán, 6/ Nhà thờ An Nhơn, 7/ Nhà thờ Tân Qui, 8/ Nhà thờ Tân Phú, 9/ Nhà thờ Thánh Găm, 10/ Nhà thờ Chí Hoà

Hành hương trong Năm Thánh 2025 không chỉ là chuyến đi đến một địa điểm linh thiêng, mà còn là hành trình đức tin giúp người tín hữu hoán cải, đổi mới niềm hy vọng và sống tinh thần hiệp thông. Đây là cơ hội để mỗi người đến gần Chúa hơn, kín múc ân sủng và trở thành chứng nhân của Tin Mừng trong đời sống hằng ngày.

CHIA BUỒN

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Liên Giáo Phận nhận được tin báo trẻ:

ÔNG CỔ PHÊRÔ NGUYỄN DUỆ

Là thân phụ LM. Phêrô Nguyễn Xuân Anh - Linh hướng CĐLCTX Miền Gia Lai, Gp Kontum, đã an nghỉ trong Chúa lúc 9g45 ngày 10/01/2025. Hưởng thọ 71 tuổi.

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót Liên Giáo Phận xin thành kính phân ưu cùng Cha và Gia đình. Nguyên xin Lòng Thương Xót của Chúa cho linh hồn Ông cổ Phêrô sớm được hưởng Tôn nhan Chúa.

CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC

Lm. Giuse Phạm Đình Ngọc, S.J

Hạnh phúc là một trong những khát vọng thẳm sâu nhất của con người. Tuy nhiên, thực tế có những cách hiểu khác nhau về hạnh phúc, tùy theo quan điểm của mỗi người, mỗi nền văn hóa, và mỗi tôn giáo. Trong Kitô giáo, Chúa Giêsu đã chỉ ra con đường dẫn đến hạnh phúc đích thực trong bài giảng về Tám Mối Phúc Thật (Mt 5, 3-12). Tiếc là con đường này không hề dễ dàng, nếu không muốn nói là rất thách đố, vì nó đi ngược lại với lối suy nghĩ tự nhiên của thế gian. Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II từng nói: “Mối Phúc chính là bản tuyên ngôn của Tin Mừng, là kim chỉ nam cho đời sống người Kitô hữu”. Trước khi thực hành, chúng ta thử suy tư vài điểm dưới đây.

1/ Khiêm nhường và tín thác

Chúa Giêsu mở đầu bài giảng với lời chúc phúc dành cho những ai có tinh thần nghèo khó: “Phúc thay ai có tâm hồn nghèo khó, vì Nước Trời là của họ” (Mt 5, 3). Đây không phải là sự nghèo đói vật chất đơn thuần, mà là tâm thái khiêm nhường, nhận biết sự lệ thuộc vào Thiên Chúa. Tôi nghĩ Chúa Giêsu không cổ xúy một đời sống bần hàn, nghèo túng. Thay vào đó, Chúa mời gọi chúng ta không bám víu vào vật chất hay danh vọng, nhưng biết tín thác vào tình yêu quan phòng của Chúa. Hiểu theo nghĩa này, Giáo hội vẫn chia sẻ rằng: “Những ai nghèo khó trong tâm hồn là những người cậy dựa hoàn toàn vào Thiên Chúa, chứ không phải của cải thế gian” (GLHTCG, số 2544).

Tương tự, Chúa Giêsu cũng chúc phúc cho những ai hiền lành (Mt 5, 5) và những ai than khóc (Mt 5, 4). Hiền lành không phải là yếu đuối thoái thác, nhưng biết sống trong sự bình an và tín thác vào Chúa, ngay cả khi bị thử thách. Những ai đau buồn cũng được chúc phúc, vì họ biết nương tựa vào Thiên Chúa để tìm được nguồn an ủi đích thực. Tôi nghĩ hạnh phúc không phải lúc nào cũng đến từ sự sung túc bên ngoài, mà từ sự bình an bên trong. Đây là cái bất kỳ ai cũng cần bày ra cho mọi thời và mọi người. Từ cổ chí kim, tiền tài danh vọng vẫn đưa ra lời hứa hẹn rằng chúng ta sẽ được hạnh phúc. Tuy nhiên, càng chạy theo danh vọng, người ta càng có nguy cơ xa rời hạnh phúc. Người giàu cũng khóc là vậy! Thay vào đó, thực tế là khi con người biết đặt trọn niềm tin vào Chúa, họ lại rất hạnh phúc.

Một trong những đóa hoa của hạnh phúc mà chúng ta có thể cảm nhận được đó là tính tình hiền lành. Đức Thánh Cha Phanxicô khuyên nhủ: “Hiền lành là cách biểu lộ sức mạnh thực sự của Kitô hữu, vì đó là sức mạnh đến từ Chúa Thánh Thần”.

2/ Dẫn thân vì người khác

Hạnh phúc không thể là thành quả của một đời sống ích kỷ. Người ta thường ví von rằng: hạnh phúc càng cho đi, chúng ta lại càng nhận được gấp bội. Do đó, Tin mừng hôm nay Chúa Giêsu còn hướng chúng ta đến hành động của tình yêu thương và công bằng. Chúa Giêsu nói tiếp: “Phúc thay ai khao khát nên người công chính, vì họ sẽ được Thiên Chúa cho thỏa lòng” (Mt 5, 6). Hạnh phúc không chỉ đến từ việc tìm kiếm điều tốt cho bản thân, mà còn từ sự dẫn thân để xây dựng một thế giới công bằng hơn. Đức Giáo hoàng Bênêđictô XVI từng nói: “Chỉ khi sự thật và công lý được thực thi, con người mới tìm thấy bình an nội tâm và hạnh phúc đích thực”.

Bên cạnh đó, Chúa Giêsu nhấn mạnh đến lòng thương xót: “Phúc thay ai xót thương người, vì họ sẽ được Thiên Chúa xót thương” (Mt 5, 7). Có lẽ lòng người ngày càng khô cứng trước nỗi đau của đồng loại? Thế giới hôm nay đầy rẫy sự thờ ơ. Là người con của Chúa, chúng ta được mời gọi sống yêu thương, tha thứ và giúp đỡ tha nhân. Chỉ như thế, chúng ta mới đang sống theo tinh thần của Tin Mừng. Điều này cũng liên hệ đến những ai có tâm hồn trong sạch (Mt 5, 8), vì chỉ những ai có tâm hồn đơn sơ, ngay thẳng, và không vụ lợi mới có thể nhận ra sự hiện diện của Thiên Chúa và sống trong tình yêu của Ngài.

3/ Kiên trì trong thử thách

Chúa Giêsu không hứa hẹn một con đường dễ dàng cho những ai theo Ngài. Nhưng đây là sự thật: chúng ta sẽ được hạnh phúc đích thực, nếu trung kiên theo Chúa đến cùng, dù có bị bách hại hay gặp thử thách. “Phúc thay ai xây dựng hòa bình” (Mt 5, 9). Hòa bình không chỉ là sự vắng bóng của chiến tranh, mà còn là sự hòa hợp trong tâm hồn, trong các mối quan hệ, và trong xã hội. Đây là điều kiện để hạnh phúc. Người kiến tạo hòa bình trước hết phải là người có được bình an trong tâm hồn. Sau là họ gieo rắc tình yêu và tha thứ trong thế giới đầy tổn thương này.

Sau cùng, Chúa Giêsu khẳng định: “Phúc thay ai bị bách hại vì sống công chính” (Mt 5, 10). Lịch sử Giáo Hội chứng kiến biết bao vị thánh đã hy sinh vì niềm tin vào Chúa. Tại Việt Nam, dòng máu các anh hùng tử đạo chẳng phải đang nuôi sống biết bao tâm hồn đang muốn theo Chúa sao? Các ngài chấp nhận đau khổ ở đời này vì niềm hy vọng vào sự sống vĩnh cửu. Thử thách, dù khó khăn, nhưng không phải là dấu chấm hết, mà là cơ hội để tiến gần hơn với Thiên Chúa. Chân phước Anrê Phú Yên khích lệ mỗi người: “Hãy giữ nghĩa cùng Chúa Giêsu cho đến hết hơi, cho đến trọn đời”. Ước gì tám Mối Phúc Thật là một con đường để chúng ta bước vào. Nếu thế gian định nghĩa hạnh phúc qua sự giàu có, quyền lực và hưởng thụ, thì Chúa Giêsu lại mời gọi con người tìm hạnh phúc trong sự khiêm nhường, lòng yêu thương và công chính. Đây là một hành trình không dễ dàng, nhưng là hành trình đáng giá. Bạn và tôi vẫn tin lời Chúa Giêsu nói rằng: “Hãy vui mừng hơn hở, vì phần thưởng dành cho anh em trên trời thật lớn lao” (Mt 5, 12). Đừng quên Nước trời là nơi tràn đầy hạnh phúc, nơi chúng ta đang hướng về.

Nguồn: dongten.net

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

**CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng**

LM GIUSE ĐÀO NGUYỄN VŨ, Chánh văn phòng HĐGMVN

LM GIUSE TẠ HUY HOÀNG, Tổng Thư Ký UB GIÁO DÂN-HĐGMVN

LM GIUSE PHẠM VĂN TRỌNG, Đại Chủng viện Thánh Giuse Sài Gòn

LM GIUSE ĐẶNG CHÍ LĨNH, Trung tâm Mục vụ Tgp Sài Gòn

TU SĨ JOS. VINC. NGỌC BIỂN – SSP, CTV Tập san LCTX

Nguyện xin Thiên Chúa, qua lời cầu bầu của Thánh Quan thầy, tuôn đổ muôn ơn lành trên Quý Cha.

TÂM QUAN TRỌNG CỦA VIỆC TRỞ VỀ VỚI TRÁI TIM

(Gioakim Trương Đình Giai chuyển ngữ bản gốc tiếng Tây Ban Nha **La importancia de volver al corazón** của tác giả ALESSANDRO DI BUSSOLO, đăng tải ngày 25 tháng 10 năm 2024 - OSSEVATORE ROMANO).

(Tiếp theo và hết)

Những lần hiện ra với Thánh Magarita Maria Alacoque

Dưới ảnh hưởng của linh đạo này, Thánh Magarita Maria Alacoque kể lại những lần Đức Giêsu hiện ra ở Paray-le-Monial, từ cuối tháng 12 năm 1673 đến tháng 6 năm 1675. Cốt lõi của thông điệp truyền tải cho chúng ta có thể được tóm tắt trong những lời mà Thánh Margaret đã nghe: “Đây là Trái Tim yêu thương con người biết bao và không tiếc gì cho đến khi kiệt sức và bị tiêu hao để chứng tỏ cho họ Tình Yêu của Người” (121).

Thánh Teresa Lisieux, Ignatius Loyola và Faustina Kowalska: Về Thánh Teresa Lisieux, tài liệu nhắc lại việc ngài đã gọi Đức Giêsu là “Đấng có trái tim hòa nhịp với trái tim tôi” (134) và những bức thư của ngài gửi cho chị gái là Nữ tu Maria, giúp không tập trung lòng sùng kính vào Thánh Tâm “về khía cạnh đau khổ”, của những người hiểu việc đến tạ là “ưu việt của sự hy sinh”, nhưng tin tưởng “như lễ vật tốt đẹp nhất làm đẹp lòng Trái Tim Đức Kitô” (138).

Đức giáo hoàng Dòng Tên cũng dành một số đoạn của Thông điệp cho vị trí của Thánh Tâm trong lịch sử Dòng Đức Giêsu, nhấn mạnh rằng trong Linh thao của mình, Thánh Ignatius Loyola đề nghị người thực hành “đi vào Trái tim Đức Kitô” trong một cuộc đối thoại từ trái tim đến trái tim vào tháng 12 năm 1871, Cha Beckx đã thánh hiến Dòng Tên cho Thánh Tâm Đức Giêsu, và Cha Arrupe đã làm như vậy một lần nữa vào năm 1972 (146).

Kinh nghiệm của Thánh Faustina Kowalska, được nhắc lại, một lần nữa gợi lên lòng tôn sùng “với sự nhấn mạnh mạnh mẽ đến sự sống vinh hiển của Chúa Phục Sinh và lòng Chúa thương xót” và, được thúc đẩy bởi những kinh nghiệm đó, Thánh Gioan Phaolô II cũng “liên kết chặt chẽ suy tư của ngài về lòng thương xót với việc tôn sùng Trái Tim Đức Kitô” (149). Nói về “lòng sùng kính ủi an”, Thông điệp giải thích rằng trước những dấu chỉ của Cuộc Khổ nạn được Trái tim Chúa Phục sinh bảo tồn, điều không thể tránh khỏi là

“người tín hữu cũng mong muốn đáp lại” “nỗi khổ đau mà Đức Kitô đã chấp nhận” chịu đựng vì biết bao tình yêu” (151). Và thông điệp yêu cầu “không ai chế nhạo những biểu hiện của lòng nhiệt thành tin tưởng của dân chúng trung thành với Chúa, những người, với lòng đạo đức bình dân, tìm cách an ủi Đức Kitô” (160). Để rồi “khi muốn an ủi Người, chúng ta có thể ra về được an ủi” và “chúng ta cũng có thể an ủi những ai đang gặp đủ mọi nỗi buồn phiền” (162).

Việc tôn sùng Trái Tim Đức Kitô đưa chúng ta đến với các anh em: Chương thứ năm và cũng là chương cuối cùng, “Tình yêu vì tình yêu”, đi sâu vào chiều kích cộng đoàn, xã hội và truyền giáo của mọi sự sùng kính đích thực đối với Trái Tim Đức Kitô, mà khi “đưa chúng ta đến với Cha, sẽ gửi chúng ta đến với anh em” (163). Thực ra, tình yêu dành cho anh em chúng ta là “cử chỉ đẹp nhất mà chúng ta có thể dâng lên Người để đổi lấy tình yêu” (167). Nhìn vào lịch sử linh đạo, Đức Giáo Hoàng nhắc lại rằng sự dẫn thân truyền giáo của Thánh Charles de Foucauld đã biến ngài thành một “người anh em phổ quát”: “để mình được uốn nắn theo mẫu Trái Tim Đức Kitô, ngài muốn đón nhận toàn thể nhân loại đau khổ vào trong trái tim huynh đệ của mình” (179). Sau đó, Đức Phanxicô nói về “sự đền bù”, như Thánh Gioan Phaolô II giải thích: “bằng cách cùng nhau hiến dâng chính mình cho Trái Tim Đức Kitô, “trên những đổ nát chông chặt do hận thù và bạo lực, chúng ta có thể xây dựng nền văn minh tình yêu hằng mong ước, vương quốc của Trái Tim Đức Kitô” (182).

Sứ mệnh làm cho thế giới yêu thương

Thông điệp một lần nữa nhắc nhở với Thánh Gioan Phaolô II rằng “việc thánh hiến cho Trái Tim Đức Kitô” phải hòa hợp với hoạt động truyền giáo của chính Giáo Hội, bởi vì nó đáp lại ước muốn của Trái Tim Đức Kitô. Đức Giêsu phải truyền bá trên thế giới, qua các chi thể trong Thân Thể của Người, sự hiến dâng trọn vẹn của Người cho Nước Trời. Do đó, qua các Kitô hữu, “tình yêu sẽ được đổ vào tâm hồn con người, để Thân Mình Đức Kitô là Giáo Hội được xây dựng và một xã hội công bằng, hòa bình và huynh đệ cũng được xây dựng” (206). Để tránh nguy cơ lớn lao, được Thánh Phaolô VI nhấn mạnh, đó là trong sứ mạng “nói nhiều điều và làm nhiều điều, nhưng không thể tạo nên việc gỡ gỡ hạnh phúc với tình yêu Đức

Kitô” (208), chúng ta cần “những nhà truyền giáo bằng tình yêu”. để cho Đức Kitô chinh phục” (209).

Lời cầu nguyện của Đức Phanxicô

Bản văn kết thúc bằng lời cầu nguyện này của Đức Phanxicô: “Tôi cầu xin Đức Giêsu để từ Trái Tim thánh thiện của Người những dòng nước hằng sống có thể chảy ra để chữa lành những vết thương mà chúng ta tự gây ra cho mình, để củng cố khả năng yêu thương và phục vụ của chúng ta”, để khuyến khích chúng ta học cách cùng nhau hướng tới một thế giới công bằng, liên đới và huynh đệ. Cho đến khi chúng ta cùng nhau hân hoan cử hành bữa tiệc Nước Trời. Ở đó sẽ có Đức Kitô phục sinh, Đấng sẽ hòa hợp mọi khác biệt của chúng ta với ánh sáng không ngừng tuôn chảy từ Trái Tim rộng mở của Người. Xin Chúa chúc phúc luôn mãi! (220).

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ mừng kính trọng thể lễ Thánh Giuse, bạn trăm năm Đức Maria.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Chúc Mừng Lễ Bổn Mạng Quý Anh

GIUSE ĐẶNG VŨ XUÂN, UV BTV CĐLCTX M. Gialai, Gp Kontum

GIUSE NGUYỄN VĂN HẢI, Phó BPV HHLCTX Gp Xuân Lộc

GIUSE NGUYỄN VĂN THẢO, Thư ký BPV HHLCTX Gp Xuân Lộc

GIUSE NGUYỄN VĂN TÂN, Phó BDH CĐLCTX Gp Thanh Hóa

GIUSE NGUYỄN NGỌC ĐÀM, Trưởng BCHCĐLCTX Gp Bùi Chu

GIUSE ĐÌNH VĂN ĐỊNH, Thư ký CĐLCTX Gp Bùi Chu

GIUSE NGUYỄN TIẾN VIỆT, Trưởng BDH CĐLCTX Gp Phan Thiết

GIUSE TRẦN VĂN THÀNH, Phó BCH CĐLCTX Tgp Sài Gòn

GIUSE PHẠM ĐÌNH VINH, Trưởng BTT CĐLCTX Tgp Sài Gòn

GIUSE VÕ TIẾN QUANG, Phó BDH CĐLCTX Tgp Huế

GIUSE VŨ VĂN PHƯƠNG, Phó BDH CĐLCTX Gp Thái Bình

GIUSE VŨ NGỌC THANH, Phó BDH CĐLCTX Gp Thái Bình

GIUSE NGUYỄN VĂN NHẬM, Phó BDH CĐLCTX Gp Thái Bình

Chúc quý Anh luôn sống theo mẫu gương ÂM THÂM và KHIÊM NHƯỜNG của Thánh Cả, chu toàn trách vụ “QUẢN GIA” mà Chúa đã trao.

BÀN VỀ CHỮ TÌNH CHỮ NGHĨA TRONG ĐỜI SỐNG HÔN NHÂN GIA ĐÌNH KI-TÔ HỮU

(Tiếp theo)

3.- Hôn nhân sẽ ra sao nếu thiếu Tình và thiếu Nghĩa

Một danh nhân đã nói: "*Hôn nhân là một công trình mà đôi bạn phải kiến tạo suốt đời* (André Maurois). Công trình hôn nhân mà đôi bạn cam kết dẫn thân thực hiện không giống các công trình vật chất khác của con người, trái lại đó là một ơn gọi và sứ mệnh được trao ban từ chính Thiên Chúa. Như Đức thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô đã nói trong Tông huấn Gia đình Ki-tô hữu (FC) như sau: "*Thiên Chúa đã tạo dựng con người theo hình ảnh Người, giống như họa ảnh của Người (x.St 1-26-27). Khi vì yêu mà kêu gọi con người bước vào cuộc sống, Người cũng mời gọi họ sống cho tình yêu. Thiên Chúa là Tình Yêu (x.1Ga 4,8) và nơi chính mình Người, Người cũng đang sống mẫu nhiệm hiệp thông yêu thương giữa các ngôi vị. Khi tạo dựng nhân tính của người nam và người nữ theo hình ảnh Người và liên lý bảo toàn cho nhân tính ấy được hiện hữu, Thiên Chúa ghi khắc vào đó ơn gọi cũng như khả năng và trách nhiệm tương ứng, mời gọi con người sống yêu thương và hiệp thông (x.HC MV 12). Tình yêu là ơn gọi căn bản và bấp sinh của mọi người."* [6]

Vậy có thể nói hôn nhân là công trình của tình yêu và trách nhiệm. Nhưng một khi hôn nhân không còn tình yêu và không duy trì trách nhiệm nữa thì hôn nhân sẽ sụp đổ. Lúc mới kết hôn, có thể đôi bạn nghĩ rằng tiền bạc, danh vọng, sắc đẹp, chức tước địa vị xã hội, bằng cấp...sẽ đem lại hạnh phúc và êm ấm cho gia đình, nhưng khi đã về sống với nhau rồi lúc đó cả hai đều vỡ mộng. Chúng ta quên một điều quan trọng này là điều làm nên một gia đình hạnh phúc, đó chính là sự nồng ấm của tình yêu và sự gắn kết bền chặt của nghĩa vụ. Nói cách khác, nếu hôn nhân không còn nghĩa, không còn tình gì nữa thì đó là một cuộc sống buồn chán và đáng thất vọng.

3.1. Hôn nhân thiếu Tình thì hôn nhân nhằm chán

Có thể nói trên thực tế để nhận ra một cuộc hôn nhân không còn tình yêu không phải là chuyện khó khăn lắm. Bởi vì khi hai vợ chồng lạnh nhạt trong tình yêu thì hôn nhân không còn là thiên

đàng nữa, mà trái lại là "*con đường dẫn đưa tới hỏa ngục*" (Balzac). Nói cách khác, lúc đó hôn nhân không còn là cảnh "một túp lều tranh, hai trái tim vàng" nữa, mà là một "thảm họa" mà cả hai bạn đều sợ hãi và muốn thoát khỏi.

Nét tiêu biểu nổi bật nhất mà ta có thể đề cập tới liên quan cuộc hôn nhân không còn tình yêu, đó là sự nhàm chán vô vị. Nếu khi mới lấy nhau, đôi bạn luôn cảm thấy đời sống vợ chồng thật là vui vẻ, phấn khởi và ấm cúng, thì có thể chỉ sau một thời gian chung sống, vì lý do nào đó, họ rơi vào tình trạng bi quan, chán nản, thất vọng. Thực tế này xuất phát từ nguyên nhân tình yêu giữa hai người đã phai nhạt, cạn kiệt, thậm chí có khi còn tiêu tan hẳn. Dần dần cuộc sống chung trở nên nhàm chán, vô vị và đôi bạn cảm thấy cuộc sống hôn nhân chỉ còn là gánh nặng cho nhau mà thôi.

Nhà thơ Lord Byron đã nói "*Không có tình, không có gia đình*", điều đó có nghĩa là đời sống hôn nhân gia đình chỉ thực sự sống động và có ý nghĩa khi đôi vợ chồng giữ được ngọn lửa yêu thương luôn nồng cháy. Tuy nhiên một khi hôn nhân không còn chút gì hương vị nồng ấm của tình yêu nữa thì quả thực đời sống vợ chồng lúc đó thật là vô vị và nhàm chán!

Thực trạng kế tiếp của cuộc hôn nhân vắng tình yêu, đó là sự gặm nhấm của căn bệnh vô cảm, lạnh lùng giữa đôi bạn. Khi không còn tình yêu nữa, vợ chồng sẽ dễ dàng đối xử với nhau một cách vô tâm, lạnh lùng, cứng cỏi. Họ ở cạnh nhau, sống bên nhau nhưng như là những người khách lạ. Lúc này, căn bệnh vô cảm sẽ âm thầm hủy hoại mối quan hệ vợ chồng của đôi bạn. Người ta thường nói "*Đồng sàng dị mộng*", ngay cả khi vợ chồng ngủ cùng giường, ăn cùng bàn, ở cùng nhà...nhưng tuyệt nhiên do thiếu tình yêu nên họ không còn hiện diện với nhau nữa, giữa họ dường như có một khoảng cách xa xa vời vợi!

Hiện nay, người ta nhận thấy rằng trong nhiều gia đình, vô cảm đã trở thành một thứ bệnh nguy hại với mức độ tàn phá kinh khủng. Nó không chỉ tấn công vào da thịt của con người nhưng là một thứ siêu vi gây tổn thương chính con tim con người. Có người đã khẳng định rằng "*Vô cảm là mầm mống của tình yêu con người*". Nhà tâm lý hiện sinh nổi tiếng nhất của Hoa Kỳ Rollo May cũng đã nói: "*Hận thù không phải là thứ đối lập với tình yêu mà đó là sự vô cảm*". Đại văn hào Nga Maksim Gorky cũng nói: "*Nơi lạnh*

nhất không phải là Bắc Cực mà là nơi thiếu vắng tình thương'. Nếu căn bệnh vô cảm trở nên nặng nề và kéo dài thì đó là dấu hiệu của một cuộc khủng hoảng trầm trọng trong mối quan hệ vợ chồng. Cuối cùng, điều gì đến sẽ phải đến, đó là viễn ảnh một cuộc chia tay không thể cứu vãn được.

Ngoài ra, hôn nhân thiếu tình yêu sẽ trở thành gánh nặng cho đôi bạn.

Vợ chồng sống với nhau muốn hạnh phúc lâu dài thì phải vừa có tình vừa có nghĩa. Nhưng một khi tình mất đi thì chỉ còn lại nghĩa. Nhằm tránh những đổ vỡ có thể nặng nề hơn, nhiều đôi bạn đành chọn cách sống chấp nhận thi hành nghĩa vụ vợ chồng một cách tối thiểu và miễn cưỡng. Lúc yêu nhau thì họ quyến luyến nhau, quan tâm chăm sóc nhau, họ tỏ ra cần nhau và muốn nương tựa vào nhau. Nhưng khi tình đã hết thì đời sống vợ chồng chỉ còn là gánh nặng mà đôi bạn cố gắng từng ngày chịu đựng cho xong bốn phận. Chúng ta biết rằng, hạnh phúc thực sự được xây dựng trên tình thương và sự hiểu biết nên ở đâu có hiểu, có thương và có sự chia sẻ thì ở đó có hạnh phúc. Nếu trong đời sống hôn nhân thiếu tình thương, thiếu tôn trọng, thiếu sự chia sẻ và đồng cảm, chắc chắn sẽ không hạnh phúc. Bằng chứng là rất nhiều cuộc hôn nhân phải đổ vỡ hay ít là phải bó buộc chịu đựng lẫn nhau.

Trong bài viết có tựa đề "*Khi hôn nhân không có tình yêu*", tác giả đã đề cập đến hiện tượng *sống tách biệt nhau* giữa hai vợ chồng. Bài báo viết: "Đó là khi hai bạn đời không chung sống với nhau như vợ chồng. Cả hai có cuộc sống riêng và đều hài lòng với kiểu tồn tại đó. Thay vào đó, vợ hay chồng sẽ chọn cách làm mọi thứ mình thích mà không cần tham khảo ý kiến với bạn đời. Trong một cuộc hôn nhân không có tình yêu, cả hai không thể hiểu nhau và không sẵn lòng kể vai sát cánh bên nhau. Khi kết hôn, vợ/chồng không chỉ là bạn đời mà còn là người tư vấn cho các quyết định quan trọng. Do vậy, nếu đôi bạn không muốn hỏi bạn đời ý kiến khi đưa ra những kế hoạch, quyết định thì rõ ràng cuộc hôn nhân của họ là không có tình yêu." [7]

Tóm lại, một cuộc hôn nhân không-tình-yêu thì nhạt nhẽo, không có kết nối của tình thương vợ chồng, thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng không ít tới con cái và bầu khí gia đình. Khi con cái chứng kiến cảnh cha mẹ không hạnh phúc, không đầm ấm, không hòa thuận

thì chúng sẽ cảm thấy thiếu thốn tình thương và sự bình an. Một đứa trẻ sẽ sống ra sao, sẽ học hành thế nào, sẽ nhìn cuộc đời cách nào nếu nó sống trong một gia đình cha mẹ luôn xung khắc, chửi bới đánh đập nhau, nếu chúng thường xuyên chứng kiến cảnh “cơm chẳng lành, canh chẳng ngọt” của cha mẹ chúng, nếu chúng không được hưởng sự ấm áp hạnh phúc từ chính tình thương của cha mẹ dành cho nhau...Nhiều đứa trẻ đã bỏ nhà ra đi chỉ vì chúng không còn tìm thấy trong gia đình một niềm vui hay an ủi nào nữa.

3.2. Hôn nhân thiếu Nghĩa thì hôn nhân chết yếu

Có thể nói hôn nhân thiếu Nghĩa thì hôn nhân đó khó tồn tại lâu dài được. Vì rằng do tính chất nhất thời nên đời sống tình cảm và những cảm xúc cháy bỏng trong tình yêu ban đầu thường sẽ thay đổi theo thời gian, theo không gian, theo hoàn cảnh và tâm trạng con người. Trong khi đó tình yêu đích thực thì hệ tại ở mức độ gắn bó, hợp tác giữa hai người, trở thành một sức mạnh kỳ diệu nâng đỡ con người hoàn thành vai trò và nhiệm vụ vợ chồng trong gia đình.

Một tác giả đã đề cập chữ “Nghĩa”, tức là vấn đề hôn-nhân-trách-nhiệm, như sau: “Trách nhiệm của vợ chồng trong cuộc sống gia đình là chăm sóc nhau, cùng có trách nhiệm trong nuôi dạy con cái, làm việc nhà, đóng góp tài chính gia đình. Có thể nói, yếu tố khởi đầu tạo nên gia đình chính là hôn nhân. Từ quan hệ hôn nhân tạo nên các mối quan hệ khác. Trong đó, hôn nhân là yếu tố nền tảng tạo sự bền vững của gia đình. Để duy trì được cuộc hôn nhân bền vững, mỗi người khi làm vợ, làm chồng không chỉ giữ gìn và thắp lửa tình yêu, chia sẻ niềm vui, nỗi buồn mà còn có trách nhiệm, bổn phận với nhau và với chính cuộc sống mà cả hai cùng tạo dựng. Nghĩa vụ, trách nhiệm đó được thể hiện qua việc vợ chồng cùng chăm sóc nhau, cùng có trách nhiệm trong nuôi dạy con cái, làm việc nhà và đóng góp tài chính.” [8]

Ngày nay, khá nhiều đôi bạn coi trọng chữ Tình mà bỏ qua chữ Nghĩa. Chính vì lẽ đó mà tuổi thọ của đời sống hôn nhân của họ xem ra quá ngắn. Nếu xét về mặt tình cảm ta nói đến hôn-nhân-vô-cảm, thì ở đây ta liên tưởng tới hôn -nhân-vô-trách-nhiệm, nghĩa là đôi vợ chồng không tích cực chu toàn nghĩa vụ với nhau và với gia đình. Dân gian có câu “*Vợ chồng như đĩa có đôi*”, có nghĩa đôi bạn là một nửa của nhau ($0,5 + 0,5 = 1$), một cặp với nhau và họ cam

kết đồng hành với nhau trọn đời. Vậy thì không có lý gì mà họ lại sao nhãng, lơ là việc hợp tác với nhau trong mọi công việc trong gia đình. Đây là một sai lầm lớn mà nhiều bạn mắc phải.

Chúng ta nên nhớ rằng đôi bạn nào biết chia sẻ, gánh vác trách nhiệm chung với nhau trong gia đình thì sẽ biến gia đình ấy luôn là một tổ ấm lý tưởng. Thực tế cho thấy, nhiều bạn trẻ sau một thời gian ngắn kết hôn tỏ ra khá thất vọng vì vợ hay chồng không biết chia sẻ trách nhiệm chung gia đình. Người ta lấy lý do bận công việc làm ăn, bận giao tiếp ngoài xã hội nên không còn sức lực, thời gian lo việc nhà nữa. Thông thường thì người vợ phải gánh hết những nhiệm vụ trong gia đình, với danh nghĩa là "nội tướng". Điều đó xét ra thiệt thòi cho nữ giới. Ông bà ta thường nói, "*Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm*". Điều đó không có nghĩa là trong gia đình có một sự phân công một cách cứng nhắc, cố định, mà đây chỉ hiểu là ai cũng có nhiệm vụ xây dựng, gánh vác việc chung trong gia đình, theo kiểu "Kẻ thì xây lú, người thì bồng em". Vợ chồng vì thế hãy tạo điều kiện để có thể làm việc với nhau để chu toàn trách nhiệm chung.

Như trên ta đã nhắc câu nói sau: "*Trong hôn nhân, gặp nhau là bước đầu, sống chung với nhau là bước kế tiếp, làm việc chung với nhau mới làm nên một gia đình êm ấm*" (James Thurber). Trong gia đình dường như lúc nào cũng có nhiều vấn đề phải giải quyết và đối phó, nếu hai bạn cùng hiệp lực, đồng tâm nhất trí nắm tay nhau thực hiện thì việc gì cũng xong. "*Thuận vợ thuận chồng, tát bể Đông cũng cạn*". Sự thành công của hôn nhân không do tài năng của một người mà chính là do sự đồng tâm hiệp ý của cả hai người.

(Còn tiếp 1 kỳ)

[6] Đức thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II, Tông huấn FC, số 11

[7] <https://doanhnhanplus.vn/khi-hon-nhan-khong-co-tinh-yeu-372231.html>

[8] <http://giadinh.bvhttdl.gov.vn/trach-nhiem-cua-vo-chong-trong-cuoc-song-gia-dinh-cham-soc-nhau-cung-co-trach-nhiem-trong-nuoi-day-con-cai-lam-viec-nha-dong-gop-tai-chinh-gia-dinh/>

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 110)	13
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	17
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	19
✠ Các bài Thường huấn dành cho giáo dân	26
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Hội chứng vô cảm	43
◆ Để ăn chay hiệu quả	48
◆ Hành hương năm Thánh	50
◆ Con đường hạnh phúc	53
◆ Tâm quan trọng của việc trở về với trái tim (tt và hết)	56
◆ Bàn về chữ tình chữ nghĩa trong đời sống hôn nhân... (tt)	59